

Hlasatel byl založen
1. května 1891

Second Class Postage Paid at Berwyn, Illinois

DENNÍ HLASATEL

Czechoslovak Daily Herald

Founded - Založen 1891

1891 - 1994
103
YEARS OF
PUBLISHING

USPS 002670 • VOL. CII

STŘEDA 13. ČERVENCE 1994 - ČÍSLO 9 - WEDNESDAY JULY 13, 1994

Dnešní cena \$1.00

■ SEOUL, Jižní Korea

Korejci jsou hrdí na své pověry. Na ulicích každého "sousedství" jsou lidé, kteří "čtou" z dlaně nebo obličejů, a stavitelé se pro jistotu radí s věštcí, než začnou stavět dům.

Proto nepřekvapuje, že den po tom co se lidé dověděli, že jejich dlouholetý přítel, "velký vůdce" Severní Koreje Kim Il Sung zemřel, skoro všechny noviny v hlavním městě měly zprávy o dosud neznámém expertu jménem Sohn Suk Woo, který vloni vydal knihu "Tue" - Umístění nebo Stanoviště - po objevení hrobek Kim Il Sunga v oblasti jihu, slavně známého pro původ korejských rebelů. Hrobky se datují 34 generace zpět.

Jeho detailní čtení náhrobních kamenů říká, že 34. generace

Pokrač. na str. 2

Květiny jsou rozloženy u nohou sochy severokorejského diktátora Kim Il Sunga v Pyongyangu v neděli. Národ drží ten týden smutek po jeho náhlé páteční smrti.

"Wallenberg otráven ve vězení" říká autor, bývalý člen KGB

Tajemství, obklopující zmizení Raoula Wallenberga, nejdříve odhalené Spotlightem, bylo konečně rozřešeno, a pravda je právě taková, jak se každý obával. Tento švédský diplomat byl odstraněn sovětskými komunisty, když byl zajat ke konci druhé světové války.

Mike Blair
Spotlight, 20. června 1994

Sovětský KGB Lt. Gen. na penzi, Pavel Sudoplatov, jehož kniha paměti "Special Tasks" (Zvláštní úkoly) - způsobila mezinárodní senzaci a jak se zdá, rozřešila desítky let starou záhadu o osudu švédského diplomata Raoula Wallenberga, který zmizel za "železnou oponou"

pokračování na str. 5

Severní Korea

Jan Čulík - RFE

Severokorejský komunistický režim nadále odmítá poskytnout činitelům Mezinárodního úřadu pro atomovou energii přístup do svých jaderných výzkumných středisek a vojenských objektů. Vládnou důvodné obavy, že Severní Korea používá plutonia z experimentálního jaderného reaktoru k výrobě jaderných zbraní. Svět je znepokojen, že Severní Korea odmítá umožnit odborníkům z Mezinárodního úřadu pro atomovou energii, aby inspekci severokorejských jaderných středisek toto obvinění vyvrátili. Pokud Severní Korea skutečně pracuje na vývoji vlastních jaderných zbraní, je to porušením mezinárodní dohody o nerozšiřování nukleárních zbraní, kterou Severní Korea podepsala. Mezinárodní společenství nyní uvažuje, jak na problém severokorejské neústupnosti nejlépe reagovat.

Americký prezident Clinton v reakci na hlasy amerických kritiků, kteří

Pokrač. na str. 4

Sociální demokraté zaslouženě na ústupu

Rudolf Strobinger - RFE

Vítězové se radují, poražení si hojí své rány. Tak by se dala označit atmosféra, která vládne v Bonnu po oznámení výsledku voleb do Evropského parlamentu a měst a obcí v sedmi německých spolkových zemích. Vítězem voleb se bezesporu stala Křesťansko-demokratická unie CDU. Nechala za sebou sociální demokracii s rozdílem více než sedm procent a má tak vyhlídky, že se stane vítězem i v říjnových volbách do spolkového sněmu. Spolkový kancléř Helmut Kohl, předseda CDU, však své stranické přátele varoval. Vítěz voleb je známý teprve po uzavření volebních místností a předčasná euforie je více než škodlivá.

Nadšení vládne také u představitelů Strany Zelených, která se stala ve volbách Evropského parlamentu třetí největší politickou stranou Německa. Zelení tvrdí, že sociální demokraté budou muset znovu uvážit, zda vedou správný volební boj a zda se vyplatí, že před volbami jasné neřeknou s kým by chtěli po případně vyhraných volbách vstoupit do

Pokračování na str. 5

Všeobecné krytí není proveditelné

Paul Harvey
Conservative Chronicle, 1. června 1994

26. května - Může náš národ - nebo kterýkoli národ - si realisticky dovolit opatřit vládou financovanou zdravotní péčí pro všechny? Bylo by to pěkné, ale podívejme se, co říká historie.

Které země se pokusily o sociální lékařskou péči? Švédsko, Německo, Kanada. Tyto země mají ohlášené programy. Ale jestlipak jejich plány se skutečně osvědčují?

Švédsko provádí reformu své zdravotní reformy. Zatímco Spojené státy chtějí jít pryč od individuální péče, Švédsko jde opačným směrem - od socializované k nezávislé zdravotní péči.

Důvod? - Peníze.

Dr. Kaj Mollefors, operatér a vrchní administrátor národního zdravotního systému Švédska, se přiznal časopisu Christian Science

Pokračování na str. 4

ÚMRTÍ OHROMILO HLAVNÍ MĚSTO

Reuters - WFP

PEKING.- Občané hlavního města Severní Koreje hystericky plakali, když slyšeli o úmrtí jejich prezidenta, hlásil jeden novinář z Pekingu.

Krzysztof Darewicz, korespondent polské novinové agentury PAP řekl, že byl telefonicky ve spojení s jeho prameny v Severní Koreji.

Pravil, že oznámení úmrtí Kim Il. Sunga ohromilo hlavní město.

"Existuje zde masový šok a hysterie," řekl. "V našem velvyslanectví zahradníci a překladatelé jenom sedí a pláčou."

KIM VLÁDNUL S ŽELEZNOU RUKOU

Vojenské síly připraveny

Associated Press - WFP

SOUL - Včera, 8. července, zemřel KIM IL Sung, komunistický vůdce Severní Koreje, který za čtyři desetiletí vybudoval uzavřené, tvrdé, komunistické diktátorství.

Jeho úmrtí vrhlo budoucnost Severní Koreje do pochybnosti ve věci nukleárního odstupu se Spojenými národy. Taktéž to vznáší otázku, zda-li Severní Korea bude schopná jít rozumnou cestou při změně nového vůdce, nebo tato nečekaná událost ji přivede do vnitřního chaosu.

Kim, který byl původcem války proti Jižní Koreji, a který sám sebe vybudoval v božní osobu, zemřel včera po náhlém srdečním záchvatu, oznámila vláda Severní Koreje. Byl 82.

První oznámení přišlo z televize Jižní Koreje. S otřásavým hlasem, TV hlasatel stanice KBS Jižní Koreje řekl, že Kim včera zemřel.

Asi o hodinu později po iniciálním oznámení, zástupce novinové agentury KCA Severní Koreje toto úmrtí potvrdil. Zpráva citovala "náhlý záchvat nemoci."

Prezident Jižní Koreje, Kim Young - sam, okamžitě povolal jeho ministra obrany a nařídil mu, aby vše bylo "připraveno pro všechny možnosti."

Vojenské síly byly postaveny na speciální válečnou pohotovost, hlásila televize.

Vojsko Severní Koreje obdrželo podobné příkazy, řekl zástupce Jižní Koreje.

Kim IL Sung vládnul čtyři desetiletí nad Severní Korejí se železnou rukou.

Byl jediným vůdcem zatvrdlé komunistické země, který zde vládnul od roku 1948, tři roky po osvobození korejského poloostrova od japonské vlády.

Kim, kterému se říkalo Velký vůdce, byl vůdcem mocného osobního kultu, a byl zbožňován jako nějaká boží osoba.

Pravděpodobným dědicem Kima je jeho první syn, Kim Jong IL, 52. Jestliže mladší Kim bude úspěšným následníkem jeho otce, zaznamená to první přímou linii přenosu moci v komunistickém světě.

Ale pozorovatelé již dlouho varovali, že s úmrtím staršího Kima by mohlo sebou přinést boj o moc a zhoršení situace do chaosu.

Oznámení úmrtí Kima přišlo jenom několik hodin po zahájení rozmluv mezi U. S. a Korejí v Ženevě, v kterém se jedná o rozluštění dlouho trvající nukleární krize, a dva týdny před, co se očekávalo a co by mělo být první mihnutí prezidentů Severní a Jižní Koreje.

Minulý měsíc, Kim IL Sung se setkal s bývalým prezidentem U. S. Jimmy Carterem. Při tomto setkání došlo k hlavnímu průlomů v nukleárním rozporu, při kterém Kim IL Sung přislíbil zastavení nukleárního programu Severní Koreje až do doby výsledku jednání s Jižní Korejí.

Prezident Clinton, jeho žena Hillary a dcera Chelsea poslouchají v neděli italského průvodce Mattia Buondonno jak vysvětluje záhadu Pompejí.

■ SEOUL, Jižní Korea ...

bude mít skvělého krále, který bude vládnout 49 let. Předpověděl, že severokorejský diktátor Kim IL Sung nebude žít déle než do 14. září 1994. Také napsal, že jeho dědic nebude dlouho vládnout.

Myslitelé v jihokorejské vládě a pozorovatelé Severní Koreje použili poněkud více vědeckých metod a došli k podobnému závěru. Kim Jong IL Sung, dědic totalitního režimu svého otce, bude čelit možné opozici v armádě, což bude působit nesnáze nezkušenému.

Odborníci proto předpovídají, že jeho vláda bude krátkého trvání, a bude ukončena buďto převzetím vojskem, nebo úpiným zhroucením komunistického systému, jako se to stalo ve východní Evropě.

"Možná bude schopen zůstat u moci déle než rok, ale je nepravděpodobné, že zůstane déle," řekl Choi Pyung Kil, odborník v politických a vojenských záležitostech Severní Koreje na univerzitě Yonsei.

Zatímco Severní Korea začíná týden oficiálního truchlení, Kim Jong IL je již hlavou armády a vlády, a podle hlášení "v čele revoluce", čili má kontrolu nad aparátem komunistické strany.

■ NEAPOL, Itálie

Vůdcové sedmi nejmocnějších průmyslových zemí světa upevnili nové politické vztahy s Ruskem a získali podporu Moskvy pro společný přístup ke krizi v Bosně, Severní Koreji a Haiti.

Když skončila nedělní vrcholná schůzka, již se poprvé zúčastnil Boris Jelcin, skupina sedmi varovala Srby, že by čelili dlouhé a krutější válce, kdyby nepřijali nynější mírový plán v Ženevě.

Vyzvali také Severní Koreu, aby se zřekla výroby nukleárních zbraní, a žádali haitské vojenské vůdce, aby ustoupili a dovolili návrat k

demokracii.

Když připustili Rusko do politického stádece velkých národů, rozhodli, že by to mohlo znamenat poskytnutí dalších \$5 bilionů Rusku z Mezinárodního peněžního fondu (IMF) na jeho hospodářské reformy. IMF dříve rezervoval pro Rusko \$4 biliony. O zvýšení bylo rozhodnuto v sobotu a bylo to zveřejněno v neděli.

Po soukromých debatách s Jelcinem prezident Clinton řekl, že se mu podařilo překlenout neshody mezi Ruskem a Estonskem ohledně stažení 25,000 ruských vojáků z této pobaltské republiky, a že doufá, že vojsko odtáhne koncem srpna.

Italský ministerský předseda Silvio Berlusconi nazval účast Jelcina historickou událostí, a německý kancléř Helmut Kohl řekl, že to byla nejdůležitější stránka schůzky.

Prezident Clinton oznámil, že Jelcin přijal jeho pozvání k návštěvě Spojených států 27.-28. září.

■ KIGALI, Rwanda

V neděli byl zvláštní den radosti a zoufalství v Kigali, hlavním městě Rwandy. Město, které bylo opuštěné a místy obrácené ve hřbitov pro tisíce nevinných, oživilo. Ráno otevřela Vlastenecká fronta dveře táborů, kde všechno obyvatelstvo města bylo internováno, a dovolila všem vrátit se domů.

Nedavno mělo Kigali 300,000 obyvatel. Ale po třech měsících civilní války a brutálního, systematického zabíjení - většinou vládou vycvičené milice - Spojené národy myslí, že třetina jich bylo vybito. Odhaduje, že od dubna bylo zabito 200 až 500 tisíc Rwandánů, většinou z kmene Tutsi. Ale agentury veřejné pomoci myslí, že oběti války by mohlo být až milion.

Masakr začal 6. dubna, když hlásilo rádio, že prezident kmene Hutu, Juvenal Habyarimana, se zabil při záhadném pádu letadla. Brzy nato začala plnit rozhlas propaganda nenávisti, a Hutové, kteří byli dobří lidé, se stali zlými. Šest dní nato začlo zabíjení.

Czechoslovak Daily Herald

DENNÍ HLASATEL

Established 1891

6426 W. CERMAK ROAD, BERWYN, IL. 60402
TEL.: (708) 749-1891 and 749-1898 — FAX: (708) 749-1935
Second class postage paid at Berwyn, Illinois
Published Wednesdays and Sundays, except holidays

SUBSCRIPTION PRICES (CENY PŘEDPLATNÉHO):

UNITED STATES		CANADA (in US Dollars)	
Daily and Sundays (Denní a Nedělní)	Sunday Only (Nedělní pouze)	Daily and Sundays (Denní a Nedělní)	Sunday Only (Nedělní pouze)
3 months \$ 30.00	\$20.00	3 months \$ 35.00	\$25.00
6 months \$ 55.00	\$33.00	6 months \$ 60.00	\$38.00
12 months \$100.00	\$60.00	12 months \$120.00	\$75.00

Denní a Nedělní Hlasatel je otevřenou tribunou pro všechny čtenáře, bez rozdílu politické či spolkové příslušnosti a náboženského vyznání. Upozorňujeme, že redakce se nemusí vždycky s uveřejněnými články ztotožňovat. Redakce si vyhrazuje právo zkracovat zasláné články. Zasláné rukopisy se nevracejí. Za změnu adresy účtujeme \$3.00.

OVERSEAS in US Dollars

3 months \$ 50.00	\$30.00
6 months \$ 90.00	\$50.00
12 months \$170.00	\$85.00

NĚMCI JSOU PO- BÍZENI ZBAVIT SE KOMPLEXU VINY

Reuters

BERLÍN - Roman Herzog prohlásil v Reichstagu při jeho inauguraci jako sedmý, poválečný prezident, že Němci se nemají už stydět za lásku k své vlasti.

Herzog, který se stal následníkem Richarda von Weizsäckera, je bývalým šéfem Ústavního soudu.

"My se musíme cítit sami s sebou více zabezpečeni," řekl 60 letý Herzog.

VLÁDA SLEDUJE SOU, DEPORTACI PRO PODEZŘELÉ NACISTY

Canadian Press - WFP

OTTAWA - Ministr spravedlnosti, Allan Rock, sklídil ze svého stolu nedodělané záznaky Nacistů v Kanadě podezřelých z válečných zločinů a předal některé případy k dalšímu vyšetřování za účelem trestní akce.

A jiné případy, které perzekuce nemůže snadně trestat, byly předány ministru imigrace, Sergiu Marchimu, který musí rozhodnout, jestli podezřelí by měli ztratit své občanství a deportovat je.

"Prozkoumal jsem případy, které mi byly předloženy s doporučením Ministerstva spravedlnosti," pravil Rock.

"Rozhodl jsem se k akci respektivně ke každému jednotlivému případu," řekl. "Ale nejsem v pozici oznámit výsledek veřejně."

Rock neřekl, kolik případů prozkoumal, ale v minulosti federální úřad pro válečné zločiny oznámil, že podniknul prioritní vyšetřování až do 20 podezřelých osob z válečných zločinů žijících v Kanadě.

Ještě nikdo nebyl odsouzen pod kanadským, sedm let starým, zákonem za válečné zločiny.

JELCIN KRITIZOVÁN

News Service - WFP

MOSKVA - Minulého října Boris Jelcin pokořil Rusko a měl odstoupit, prohlásil Gorbáčov v jeho rozhovoru otisknutého v novinách Nezavisimaja Gazeta.

Povstání, které bylo vedeno opozicí minulého října, přinutilo Jelcina k povolání pomoci tanků a vojska, které potom vyhnalo nevěrné zákonodárce a jejich podporovatele z parlamentu. Více než 140 lidí bylo zabito.

Chicago, IL - Guvernér Jim Edgar je hostitelem výstavy předmětů z Muzea československého dědictví (Czechoslovak Heritage Museum), která je v recepční místnosti před jeho úřadovnou. Na obrázku s výstavkou jsou Pat Michalski (vlevo), zvláštní asistentka guvernéra pro etnické záležitosti a Deborah Zemanová, předsedkyně muzea. Československé muzeum zůstane na výstavě v guvernérově úřadovně do konce července.

KLADÍVKO A SRP ZŮSTANOU

News Services - WFP

MOSKVA - Kladívko a srp, dlouholetý symbol Sovětského svazu, zůstane na budově ruského, dolního parlamentu.

Zástupce mluvčího, Artur Čilingarov, přislíbil komunistickým politikům, že tento symbol zůstane kde je k zachování "historického obrazu" budovy, ohlásila novinová agentura ITAR - Tass 7/7.

Rusko má nyní nový symbol, bývalého caristického, dvojhavého orla, a někteří politikové se obávali, že nahradí kladívko a srp.

KRAVČUK SE OBÁVÁ PUČE

News Services - WFP

KYJEV - Očekáváje tvrdý boj ve volbách v neděli (9/7), ukrajinský prezident, Leonid Kravčuk, obvinil komunisty, že se ho chystají zbavit moci s ilegálním ovlivňováním voličů, nebo s ústavním pučem.

Kravčuk řekl, že ukrajinská, mocná, komunistická strana, se snaží zničit politické soupeře. Minulý týden, komunisté volali na své členy, aby volili pro Kravčukova soupeře, Leonida Kuchmana.

CLINTON PŘISLÍBIL POMOC

News Services - WFP

VARŠAVA - Vážně mluvící Clinton žádal na Středních a Východoevropských státech, aby se "pevně držely" demokracie a přislíbil Polsku více než 200 milionů U. S. dolarů k zrychlení polské ekonomie z komunismu ke kapitalismu.

"Volný trh a demokracie zůstávají prokázanou cestou k prosperitě a míru," prohlásil k polskému parlamentu. "Nevzdávejte se a neobracejte se. Nebudete sami."

Před jeho adresou, Clinton

navštívil polský hrob Neznámého vojína a memoriál varšavského ghetta věnovaného malé menšině Židů, kteří se v posledním a marném okamžiku postavili proti nacistickému teroru.

MAĎARSKÁ MELANCHOLIE

News Services - WFP

BUDAPEŠŤ - Tisíce Maďarů, kteří touží po návratu ekonomického bezpečí socialismu, se shromáždilo včera (7. července) u hrobu dlouholetého

komunistického vůdce Janoše Kadara při příležitosti pátého výročí jeho úmrtí.

Velké shromáždění, odhadováno na 20,000 lidí, reflektovalo širokou nespokojenost s maďarským západním politickým stylem a kapitalismem.

■ JERICHO, Západní pobřeží

Jediné, co zůstává ze synagogy 7. století, je zlomek mosaiky v podlaze, ale v této zemi nezkročené náboženské nenávisti se očekává kvůli tomuto zlomku masakr.

V nedávných týdnech tato málo používaná synagoga zvaná "Mír Izraeli" v Jerichu se stala místem, kde se zkouší vytrvalost a vůle mezi několika tucty ozbrojených židovských vojáků a špatně vycvičených palestinských policistů.

Každý den ráno přijdou Izraelci se zbraněmi a Torah (Zákon Mojžíše). Říkají si Ješiva Jericha (ješiva je náboženská škola), a začali přicházet k synagoze po podepsání smlouvy, která 13. září dala Palestincům samovládu v Gaze a Jerichu.

"Vidíme svou přítomnost zde jako misi v zastoupení židovského národa, vyjadřující věčné a nekonečné spojení se zemí Izraele," vysvětlil rabín Mordecai Rabinovič, 40, hlava ješivy, narozený v Texasu.

"Kdybychom odešli, bylo by to signálem pro Araby, přinutit Židy ke kapitulaci. A kdyby svět viděl, že Židé v Izraeli se vzdávají, antisemitismus by vzrostl na celém světě."

ZÍTRA BUDE LÍP

Naši drazí přátelé, naši milí čtenáři a podporovatelé!

Redakce Hlasatele si dovoluje Vám oznámit, že laskavostí šlechetných manželů Kaprálových jsme byli obdarováni větším množstvím knihy ZÍTRA BUDE LÍP v anglickém a českém jazyce, a sice dvojího druhu. Obě knihy jsou v překrásné vazbě; rozdíl je jen v kvalitě papíru.

Česká kniha je na normálním kvalitním papíře a stojí \$30.00 plus poštovné. Ve Spojených státech je poštovné \$3.00, do Kanady \$5.00 a ostatních států \$6.00.

Druhá neobyčejná kniha je pouze v anglickém jazyce, tištěna je na starodávném papíře, čímž se stává historickou, poněvadž podobná kniha již nikdy nebude na takovém papíře vydána. Cena této knihy je \$40.00 plus poštovné jako u té předešlé.

Drazí přátelé, Hlasatel dostal několik stovek těchto vzácných knih zdarma od manželů Kaprálových jako dar na záchranu Hlasatele. Naskytá se Vám příležitost naladit Vaše česká a slovenská srdce k štědrosti a tuto neobyčejnou knihu darovat Vaším milým a přátelům, a udělat jim i sobě velkou radost.

Zakoupením této každému milé knihy uděláte dobrý skutek, podpoříte Váš Hlasatel, a do určité míry zajistíte jeho vycházení. Pomůžete jej zachránit, aby mohl vycházet zde v Americe a později i v Československu mnoho dalších let. Pomněte, prosím, že Hlasatel patří mezi nejstarší noviny na tomto rozháraném světě. Pomozte udržet si tuto světovou raritu pro další pokolení.

Vše je pomíjivé. My zhasneme a odejdeme z tohoto světa, ale náš národ je a bude věčný.

Všichni čtenáři Hlasatele — někteří již obdrželi a ostatní obdrží výzvu k záchraně Hlasatele, nadepsanou NÁROD SOBĚ. Přečtěte si ji, prosím, pozorně, a necht' se rozezvučí struna Vaší štědrosti, a zazní v ní slova té jedné naší písně: "Ta naše krásná zem je jako zahrádka, je to pozemský ráj..."

VAŠE REDAKCE

ho obviňují z příliš váhavého postoje vůči Severní Koreji, podstatně přitvrdil svůj postoj vůči severokorejskému problému. Zdůraznil, že Spojené státy budou uvažovat o uvalení sankcí na Severní Koreu i bez Organizace spojených národů, pokud se Rada bezpečnosti OSN v této věci nedokáže rozhodnout. Bill Clinton také varoval, že by Severní Korea riskovala, jak uvedl, "jistou, strašlivou porážku a zničení celé země," kdyby přikročila k odvetě. Jak poznamenává americký list Los Angeles Times, Bill Clinton se vyjádřil těmito ostrými slovy k severokorejskému problému v rozhovorech, které poskytl americkým televizním stanicím, jen čtyřicet hodin poté, co naopak předtím uvedl, že nechce, aby Spojené státy v této věci příliš "řinčely zbraněmi". Podle listu Los Angeles Times se snaží prezident Clinton na jedné straně neutralizovat hlasy amerických kritiků, kteří namítají, že jeho zahraniční politika je prý slabá a váhavá, na druhé straně však nechce případnou příliš silnou reakci vyprovokovat nevypočítatelný severokorejský režim k nebezpečným činům. Republikánský mluvčí pro otázky zahraniční politiky, senátor John McCain, obvinil Clintona ve velmi sledovaném televizním pořadu stanice CBS "Face the Nation" z údajné politiky ústupků, podobné politice britského premiéra Nevilla Chamberlaina, který v roce 1938 ustoupil ve věci okupace československých Sudet Hitlerovi. Ve Washingtonu se v posledních dnech vážně hovoří o tom, že by mohl mezi Severní Koreou a Západem vzniknout válečný konflikt, avšak prezident Clinton a jeho poradci se snaží tyto obavy rozptylovat, aby případně příliš důrazné výroky amerických činitelů nevyprovokovaly severokorejské komunistické vůdce k náhlému vojenskému úderu, čímž by skutečně došlo k válce.

Mluvčí severokorejského režimu několikrát konstatovali, že uvalení mezinárodních sankcí na Severní Koreu bude severokorejská vláda považovat za přímé vyhlášení války. Americká vláda však tyto výroky odmítá brát vážně a považuje je za pouhou rétoriku. Bill Clinton uvedl v rozhovoru pro televizní stanici ABC, že nevěří, že by Severokorejci tyto své hrozby skutečně splnili, protože by tím riskovali naprosté zničení své země.

Americká vláda nyní usiluje u Spojených národů o uvalení hospodářských sankcí na Severní Koreu. Američtí činitelé si ovšem nejsou jisti, že takové sankce nebude vetovat Čína, a tak nyní zkoumají i případnou možnost, že by sankce proti Severní Koreji vyhlásila třeba jen skupina určitých zemí, pokud by je neschválila Rada bezpečnosti.

Čína dosud odmítá uvalení hospodářských sankcí na Severní Koreu a zatím nevydala žádné prohlášení, že by se chystala tento svůj postoj změnit. Jenže, jak uvádí zpravodaj britského listu Financial Times Tony Walker z Peking, čínská komunistická strana pohlíží na zhoršující se situaci na korejském poloostrově se silným znepokojením a možná se prý chystá otevřeněji varovat Pchjong Jang, že nemůže nadále odmítat spolupráci s mezinárodními organizacemi. Hongkongský list Ta Kung Pao, který financuje čínská komunistická vláda, naznačil, že není vyloučeno, že by, pokud veškeré ostatní snahy selžou, Čína nakonec mohla podpořit mezinárodní sankce proti Severní Koreji, včetně embarga na dodávky ropy a potravin. Čína by také v tom případě zastavila veškerou obchodní výměnu, k níž nyní dochází přes čínsko severokorejské hranice, uvedl článek v pročínském hongkongském listě Ta Kung Pao.

Jak uvedl americký list New York Times, málokdo se prý skutečně obává, že by severokorejský diktátor Kim Il Song byl ochoten znovuzahájit, po jednačtyřicetileté pauze, válku na korejském poloostrově. Jenže, jak deník také zdůrazňuje, málokdo zároveň očekával, že bude severokorejská vláda zastávat vůči požadavkům Spojených národů, aby bylo zahraničním odborníkům povoleno provést inspekci severokorejských jaderných zařízení, tak dlouho tak neústupný postoj. Ještě uvedla oficiální severokorejská tisková kancelář: "Nechceme konfrontaci. Avšak nemáme v úmyslu splnit neospravedlnitelné požadavky, které jsou na nás kladeny v atmosféře nátlaku a nepřipustíme, aby byla narušována naše suverenita." Severokorejský ministr zahraničních věcí Kim Yong Nam uvedl, že prý hrozby a mezinárodní nátlak nebudou mít žádný vliv na severokorejský jaderný program. Řešení nynějšího problému prý může být dosaženo jedině prostřednictvím americko-korejských rozhovorů.

O situaci v Severní Koreji je toho v zahraničí známo relativně málo. Pozorovatelé usuzují, že se vedoucí činitelé režimu velmi obávají, že by se jim systém mohl rozložit tak, jako se rozložil východoněmecký režim Ericha Honeckera a že by pak vládu v Severní Koreji převzaly jihokorejské úřady. Jihokorejská ekonomika má nyní patnáctkrát větší objem než ekonomika severokorejská. Pozorovatelé odhadují, že se hospodářský úpadek Severní Koreje v posledních pěti letech nezadržetelně zrychluje. Severní Korea pod tlakem tohoto vývoje loni v prosinci oznámila, že se už nebude stalinským způsobem preferovat těžký průmysl, ale tři nové hospodářské priority: zemědělství, lehký průmysl a zahraniční obchod. Severokorejský režim se ovšem obává, že takovéto hospodářské ústupky by mohly vést k rozkladu totalitního

systému.

V Jižní Koreji, která by vznik nově války se Severní Koreou těžce odnesla - jihokorejské hlavní město Seoul leží jen 56 kilometrů od severokorejské hranice a je tedy ze severní Koreje přímo na dosah - vznikají v těchto dnech v otázce uvalení mezinárodních sankcí na Severní Koreu značné pochybnosti. Poukazuje se na to, že kdyby došlo k válce, stálo by to několik milionů jihokorejských životů. I kdyby však k válce nedošlo, hospodářské sankce by zřejmě způsobily rychlý rozklad severokorejské ekonomiky a pád režimu Kim Il Songa - čehož se Jihokorejci obávají skoro tolik, jako vojenského konfliktu. Předčasně a náhle sjednocení Severní Koreje s Jižní Koreou by totiž Jižní Koreu stálo až 200 miliard dolarů. Někteří činitelé jihokorejské vlády sice zastávají ostrý postoj vůči Severní Koreji a varují, že se severokorejský režim připravuje k útoku. Jiní Jihokorejci naopak zastávají sebevědomý, nacionalistický názor, že svou prosperitou Jižní Korea už nad Severní Koreou dávno vyhrála. List Financial Times citoval názory jihokorejských občanů, k nimž se hlásí i radikální studenti, že by prý nebylo špatné, kdyby po sjednocení Severní a Jižní Koreje Jižní Korea zdědila severokorejské jaderné zbraně a mohla se jimi bránit proti případnému útoku z Japonska, které má nyní také už schopnost vyrobít nukleární zbraně.

Všeobecné krytí...

Monitor: "My (vládní program) jsme zvyklí tomu, že si můžeme všechno dovolit, ale vidím, že již nadále nemůžeme."

Švédsko objevilo, že když se zvyšují náklady v socializovaném systému, stanou se normou dlouhé čekací listiny a nízká výkonnost.

A co v Německu? Je to německý program, který byl modelem pro plán prezidenta Clintona. A je to špatný příklad k následování.

Dr. Hans Weitzel, porodník a gynekolog z Berlína, je kvotován, že řekl: "Velká přednost našeho systému je, že každý muž a každá žena může mít pojištění. Ale došlo to k takovému bodu, že to nefunguje. Je to příliš nákladné."

Když bylo Německo ohromeno náklady na socializovanou zdravotní péči, následovalo příkladu Švédsko a poskytovalo péči "na příděl".

"Když měl můj otec rakovinu slinivky břišní," řekl Uwe Reinhardt, profesor na Princetonské univerzitě, "neposkytli mu nic než pohodlí. Žádnou operaci, žádnou chemoterapii. Jen léky proti bolesti a jídlo. Řekli, "Necháme přírodě volný průběh."

Kanada?

Minulou zimu 23 tisíc kanadských doktorů dostalo neplacenou dovolenou, protože vláda si nemohla dovolit jim platit.

Čtyři tisíce nemocničních postelí v Torontě bylo vyloučeno z používání pro nedostatek peněz. Administrátoři zapečetili křídla, protože nemohli platit lidem v nich pracujícím.

Bude možná vyloučeno placení za kosmetické operace, obřízku a obrácení účinků sterilizace.

Kanadští lékaři - 650 z nich - odešli z Kanady do Spojených států právě v minulém roce.

177 tisíc kanadských pacientů čeká na operaci již přes tři měsíce.

A Dr. Walter Bobechko, předseda oddělení orthopedických operací v torontské nemocnici pro děti rezignoval, protože jak hlásil Wall Street Journal, "cítil, že vláda omezila péči o nemocné až na bod zanedbávání."

Američané, kritické v této věci je toto: Naše země si nemůže dovolit vládou kontrolovanou zdravotní péči. Žádná země si ji nemůže dovolit. Všeobecné krytí je ideální, ale není proveditelné.

Vládou spravovaná zdravotní péče nevyhnutelně vyžaduje další vládní byrokracii a další armádu nevykonných byrokratů, kteří stojí víc, než si kterýkoli národ může dovolit.

Komunistický svět to objevil, Švédsko, Německo a Kanada to objevuje, a Spojené státy mají nádhernou příležitost mít prospěch ze zkušenosti jiných.

*Ochutnejte
typická jídla
československé
kuchyně
a vynikající
americké
speciality
v bohatém
výběru*

Traditional
Czechoslovak food
for all tastes and
budgets

Dine in or carry out - Catering

3069 S. WOLF ROAD, WESTCHESTER, IL 60154
(31st Street & Wolf Road - Westbrook Shopping Center)
Phone: 708-409-1313 • Fax: 708-409-1391

koncem druhé světové války.

Spotlight byly první noviny, které soustředily svou pozornost na historii Wallenberga, když se o ní začalo psát v letech 70tých, a od té doby uveřejnil četné články o úsilí vypátrat švédského diplomata v sovětských táborech, zvaných gulag.

Osud Wallenberga se během let spojil s tajemstvím obklopujícím osud tisíců amerických válečných zajatců, kteří byli údajně "osvobozeni" Sověty z německých táborů pro POWs (Prisoners of War) ke konci druhé světové války, nebo byli posláni do Sovětského svazu během válek korejské a vietnamské, a jako Wallenberg zmizeli v nesmírných rozlohách sovětského impéria.

Alespoň část hádanky o POWs rozřešil generálmajor Jan Šejna, bývalý důstojník vysoké šarže u Ministerstva obrany nyní padlého československého komunistického režimu během "studené války", a který zběhl do Spojených států v r. 1968.

Šejna, nyní poradce a analytik pro U.S. Defense Intelligence Agency, prozradil mnohá z nejhlubších tajemství sovětského bloku americkému specialistovi obrany jménem Dr. Joseph D. Douglass Jr., řekl mezi jiným, že Sověti používali na sta amerických vojáků na hnusné experimenty, při kterých byli tito vystaveni prostředkům chemického a biologického válčení, i nukleárním výbuchům v Sovětském svazu.

Jak si čtenáři Spotlightu vzpomenu, Wallenberg zmizel z Budapešti v Maďarsku na jaře r. 1945. Sloužil tam od r. 1944 jako švédský vyslanec do Maďarska, tehdy okupovaného sovětským vojskem, které pomalu zahánělo německo vojsko přes východní Evropu zpět do Německa.

ČESTNÝ AMERICKÝ OBČAN

Od zmizení Wallenberga naposled pozorovaného když ho důstojníci Rudé armády odváželi pryč, a když o tom napsal Spotlight, stal se jeho osud v rukou Sovětů mezinárodní senzací.

Nejvyššího bodu dosáhl ve Spojených státech během Reaganovy administrace, když se zástupci Tomovi Lantosovi (D-Calif.) podařilo dosáhnout schválení kongresu pro zákon, prohlašující Wallenberga za občana Spojených států. Věřilo se, že to dovolí Spojeným státům účinně pátrat u Rusů, co se s ním stalo.

V r. 1957 sovětský ministr zahraničí Andrej Gromyko oznámil Švédům, že Wallenberg zemřel před deseti lety v moskevském vězení na srdeční záchvat. Další podrobnosti sovětská vláda nikdy neposlala.

Ted' vysvětlil osud Wallenberga Sudoplatov, o němž asi před rokem psaly ruské noviny Izvestija. Západní tisk zprávu ignoroval. Podrobnější zpráva je v pamětech Sudoplatova. Podle tohoto penzionovaného šéfa výzvědné služby KGB, Wallenberg jednal jako agent amerického OSS, válečného předchůdce nynější CIA (Central Intelligence Agency).

Sudoplatov tvrdí, že Wallenberg také hrál hlavní roli ve vyjednávání o zastavení nepřátelských akcí mezi Sovětským svazem a Finskem, které se spojilo s Německem, aby dostalo zpět území, ztracené v Rusko-finské válce v r. 1939.

Z tohoto důvodu, spojeného s dalším odhalením šéfa KGB, že velmi bohatá Wallenbergova rodina bankéřů a průmyslníků porušila švédskou válečnou neutralitu obchodováním s velkými zisky během války s Moskvou, Sověti se rozhodli získat Švéda za svého vlastního špiona.

Je-li pravda to, co Sudoplatov říká o Wallenbergovi, a nikdo nepřišel, aby vznesl námitky, vysvětlilo by to, proč Wallenbergové po všechna ta léta považovali za nezdvořilé veřejně mnoho říkat o osudu člena své rodiny.

ODVEZEN DO MOSKVVY

V každém případě, podle Sudoplatova, byl Wallenberg odvezen do Moskvy jako vězeň po svém zmizení v r. 1945, ačkoliv za poněkud luxusnějších podmínek, daleko jiných než ty, za jakých bylo zacházeno s americkými válečnými vězni - POWs, a s jinými, kteří zmizeli za "železnou oponou".

Avšak Wallenberg odmítl spolupracovat se Sověty, kteří pak měli problém s rozhodováním, co by měli se švédským diplomatem dělat.

Proto, jak říká Sudoplatov, byl Wallenberg otráven v moskevském vězení Lubljanka v r. 1947, v podstatě tak, jak Gromyko řekl Švédům v r. 1957, ačkoliv Gromyko vynechal tu část, že jeho srdeční záchvat byl způsoben jedem.

Podle starého šéfa výzvědačů KGB (Sudoplatova), rozkaz k usmrcení Wallenberga vydal Nikolaj Bulganin, který později sloužil jako ministerský předseda od r. 1955 do r. 1958, kdy ho sesadil Nikita Chruščev.

Sudoplatov říká, že pozůstatky Wallenberga byly spaleny v krematoriu, aby nikdy nebylo možno najít po něm ani stopy.

Sociální demokraté...

koalice.

Největší nejistota u sociálních demokratů. Předseda SPD a kandidát strany na úřad spolkového kancléře Rudolf Scharping ještě v předvečer voleb tvrdil, že volby budou testem pro volby do spolkového sněmu. Nyní již o tomto svém výroku nechce nic slyšet. Nyní byly podle něho volby do Evropského parlamentu pouze prvním kolem. V příštím kole pak chce Scharping zvítězit. Ale, než stačil zvítězit, zaznamenal další porážku. Teprve ve středu byly pro složitý volební systém oznámeny výsledky voleb do městské rady bavorské metropole Mnichov. Skončily pro sociální demokraty katastrofální porážkou. Získali nejmenší počet hlasů od roku 1952. Nejsilnější stranou se v Mnichově pak s 35,7 procenty stala CSU, která proti posledním volbám získala téměř o 5,5 procent hlasů navíc, zatímco sociální demokraté téměř osm procent ztratili a mají nyní 34,3 procenta hlasů. Důsledkem této porážky pak je, že v Mnichově již nemůže vládnout tzv. rudo-zelená koalice sociálních demokratů a Strana Zelených. A jelikož křesťanští sociálové již signalizovali, že jsou ochotni spolupracovat s SPD, je možné, že Mnichov bude spravován velkou koalici křesťanských sociálů a sociálních demokratů.

Porážka sociálních demokratů ve volbách pak znovu rozvířila diskusi jejich vedoucích představitelů, zda Rudolf Scharping a jeho nejbližší spolupracovníci vedli správný volební boj. Heidi Simonsová, ministerská předsedkyně Šlesvicka-Hostýnska, ale i mluvčí levého křídla v SPD, poslanci von Larcher a Peter, žádali, aby sociální demokraté již nyní oznámili, že chtějí po volbách v říjnu vstoupit do koalice se Stranou Zelených. Tento názor podpořil i hessenský ministerský předseda Eichler. Rudolf Scharping však - alespoň prozatím - podobné spekulace odmítá. O koalici partnerovi se bude podle něho jednat až po volbách a nikoli před nimi.

V Berlíně, kde se koná sjezd Německého odborového svazu DGB, byl zvolen nový předseda. Nástupcem nedávno zemřelého Heinz-Wernera Meyera se stal člen vedení odborového svazu zaměstnanců v kovožpracujícím průmyslu IG Metall Dieter Schulte. Původně měl mít Schulte protikandidáta - o místo předsedy se měla ucházet žena -místopředsedkyně odboru Ursula Engelen-Kefer. Ale ta nakonec svou kandidaturu odvolala. Bylo jí totiž ubezpečeno, že bude v budoucnu řídit jeden z nejdůležitějších úseků odborové práce v Německu -sociální a pracovní politiku.

To, že jsou německé odbory ve finanční krizi se projeví i v tom, že bude snížen stav jejich pracovníků v ústředí. A úsporněji chce pracovat také předsednictvo GGB. Zatímco mělo doposud sedm členů, bude jejich počet snížen na pět. Postižen snížením bude zřejmě i jediný člen křesťansko-demokratické unie ve vedení odborového svazu Ulf Fink.

Nové zásady odborové činnosti sjezd v Berlíně projednávat nebude. To čeká na odborářský sjezd, který se bude konat v roce 1996 v Drážďanech. Přesto však bylo delegáty - sjelo se jich do Berlína na 600 - předloženo 133 různých návrhů. Nejdůležitější z nich žádá, aby se odbory i nadále zasazovaly za zavedení 35tihadinového pracovního týdne.

Vojenskou přehlídkou a lidovou veselíci se ve Wurnsdorfu nedaleko Berlína rozloučilo s německým obyvatelstvem velitelství ruských vojsk umístěných na německém území. Ve Wurnsdorfu bylo velení Sovětské armády v Německu umístěno 49 roků. Ve městě, do kterého mělo německé obyvatelstvo zakázaný vstup, žilo v době jeho největší slávy na 70.000 ruských občanů.

Západní skupina sovětských a později ruských vojsk měla původně 330.000 vojáků. Vedle toho žilo v bývalé NDR 208.000 sovětských civilních zaměstnanců. Sovětský vojenský prostor na území měl rozlohu téměř 250.000 hektarů. V současné době je na německém území ještě necelých 7.000 ruských vojáků, kteří mají nejpozději do konce srpna opustit Německo. Pokud jde o výzbroj, tak má kdysi nejpočetnější vojenské seskupení v Evropě na německém území ještě 94 obrněných vozidel, 11 děl, 17 letadel a 61 vrtulníků. Z 41 tanků jich 22 zůstane jako pomníky v Německu.

Oficiální rozloučení s ruskými vojáky se pak bude konat 31. srpna za přítomnosti spolkového kancléře Kohla a ruského prezidenta Borise Jelcina v Berlíně.

FRANTIŠEK LAZECKÝ:

Pošlapal hořce

Pokračování z min. čísla

Potom Vojtěška z jakéhosi důvodu, po němž jsem úmyslně nechtěl pátrat, několik dní po sobě nemohla na schůzku. Ze samého vzdoru jsem se jí o to, aby přišla, dvakrát neprosil. Ještě ve mně vězelo osten neupřímnosti, z které jsem ji podezřívával od toho zamlčeného setkání s Leošem.

Bylo ke konci února. Vojtěška se chovala ke mně jako dříve a já už dávno zapomněl na tu její neupřímnost, která mne tak zranila. Stačila jedna schůzka a několik úsměvů, abych na všechno zapomněl. Měl jsem dojem, že je teď v mé přítomnosti raději než dříve. Zvláště jedné soboty, když jsme se společně vraceli vlakem ze školy, byla velmi rozjařena, neobyčejně mile se mnou hovořila a stále se smála. Byl jsem terčem jejích veselých poznámek a musím říci, že jsem se pro to ani trochu nezlobil, naopak, přijímal jsem je jako projevy její náklonnosti. Každý na mém místě by si myslel totéž, co jsem si myslel já, že Vojtěška má radost z mé přítomnosti a od toho, jak jsem se mohl oprávněně domnívat, nebylo k lásce daleko.

Avšak v pondělí ráno, když jsem se setkal na nádraží s Leošem, první, nač se mne zeptal, bylo:

"Byl jsi v sobotu v Dobré Vodě na plese?"

Nechápavě jsem se na něho podíval. "A proč bych tam měl být?"

"Nezapírej. Přece tě tam Vojtěška pozvala?"

"Vojtěška? Co s tím má co dělat Vojtěška?"

Leoš se dal do smíchu. "Tak ona ti ani neřekla, že půjde na ples?"

Nezmohl jsem se, abych něco řekl.

"Tos mi pěkný nápadník. Děvče mu tančí s jinými do rána na plese, a on doma chrápe," neustával se vysmívat Leoš.

Zrudl jsem a byl bych mu v tu chvíli dal nejraději políček. Jeho výsměch byl bolestnější než Vojtěškina věrolomnost. Aspoň tak jsem se na to díval, když jsem pochopil, proč byla v sobotu tak veselá.

"Jak to víš?" zeptal jsem se konečně.

"Včera jsem ji viděl v Místku. Byla nevyspalá a říkala, že tančila do tří do rána. Prý se dobře bavila a tož jsem si myslel, žes tam byl s ní," dodal zlomyslně.

Toho dne při setkání s Vojtěškou jsem ji jen chladně pozdravil a rozhodl jsem se dělat uraženého. Zdálo se, že si toho nevšimla. Ale v jejích očích hořel ještě plamen té sobotní veselosti, který mne zraňoval víc než cokoliv jiného. Chtěl jsem se jí ledabyly zeptat, jak se měla na plese, ale když jsem se k tomu odhodlal, v mé otázce se chvěla uraženost smíšená s výčitkou.

"Dobře," zasmála se. "Dosud mi zní v uších hudba a hned bych se roztančila."

Už už jsem měl na rtech jízlivou poznámku, ale ona jako by tušila, že něco takového chci říci, mne předešla.

"Tak se mi tam zalíbilo, že půjdu letos ještě na jeden ples. Za týden máme u nás ples Hospodářského spolku, doufám, že vás tam uvidím a že mne hodně vytančíte."

Byl jsem odzbrojen a v tu chvíli jsem Vojtěšce všechno odpustil. Ani jsem se jí nezeptal, proč mi v sobotu zatajila, že se chystá na ples.

Netřeba uvádět, jak jsem se na ples a tanec s Vojtěškou těšil. Celý týden jsem nemyslel na nic jiného, než na to, jak to bude krásné, až za zvuků hudby po prvé obejmou Vojtěšku a poletím s ní sálem. Srdce se mi rozbušilo, kdykoliv jsem si to představil. To se ví, že Leošovi jsem se o pozvání nezminil ani slovem, ačkoliv bylo třeba velkého sebezapření, abych se mu s tím nepochlubil. Mé vzrušení bylo větší než touha oplatit mu jeho nedávný výsměch.

Dosud jsem neviděl Vojtěšku tak krásnou, jako toho večera na plese. Kromě ní nevnímala jsem nic kolem sebe. Osvětlený sál, ostatní dívky, hovor, vše bylo jen prostředím krásného snu, v němž se Vojtěška pohybovala. Měla bílé šaty s maličkým nádechem do modra, poněkud sřasené na hrudi a dlouhé až na zem. Vzrušením byla trochu pobledlá, ale to její pleti dodávalo rys neznámého půvabu. Její temně modré oči pohlcovaly světla sálu, která se v jejích neproniknutelných hlubinách lámala v množství odlesků jako v nejnádhernějších drahokamech. Avšak proti řevnému týpku drahých kamenů měly neobyčejnou výhodu: byly živé, vlhde a plně jakési slavnostní vážnosti. Kdykoliv jsem za-

chytil jejich pohled, hořce z lysohorských strání se mihly přede mnou.

Tančil jsem s ní, jako bych držel v náručí kyticí těch vzácných květů a vše se mi zdálo neskutečné, ona, já i vše kolem nás, a tak mi ani nevadilo, že přes veselí, které nemohla potlačit, naslouchá mým slovům, jimiž jsem ji chtěl zaujmout, poněkud roztržitě. Stejně roztržitě odpovídala na mé otázky. Stále se mi zdálo, jako by se přes mé rameno kamsi dívala a jako by někoho vyhlížela, ale neviděl jsem v tom nic, co by mne muselo znepokojovat.

Začali hrát valčík, byl to asi pátý tanec od začátku plesu. Právě jsem Vojtěšce říkal, jak rád tančím tento tanec a že nikdy nezapomenu na dnešní večer, když jsem najednou zpozoroval, jako by Vojtěška očima dávala někomu znamení. Zřejmě neposlouchala. Sotva jsem se několikrát otočil, zazněl za mnou známý hlas. Poznal jsem Leoše. Vojtěškina tvář se rozzářila a já zachytil povzbuzující pohled jejích očí. Žel, patřil Leošovi. Bylo to jako úder. V tu chvíli mi bylo jasno, že jsem Vojtěšku ztratil nadobro.

Bylo pro mne ulehčením, když jsem ji mohl předat št'astnějšímu druhu. Ulehčením a mukou. Nejraději bych se byl z plesu ihned vytratil, ale pak z jakéhosi vzdoru a abych nedoznal před Leošem svou porážku, jsem zůstal. Tančil jsem s jinými dívkami a snažil jsem se být veselý, ale při tom mi neušlo, s kým Vojtěška tančí a jak se baví. Dostával jsem horečku, dívky, s nimiž jsem tančil, mi byly lhostejny a nakonec mi zbylo jen mé hoře.

Zato Leoš s Vojtěškou se dobře bavili. Vojtěška zářila, tváře jí zružověly, už nebyla vážná ani zdrženlivá. Patřila svou povahou i zájmy k Leošovi. Viděl jsem, že poslední zbytek mých nadějí se rozplynul.

Zůstal jsem na plese ještě asi dvě hodiny a za tu dobu jsem s ní tančil ještě dvakrát. Když jsem po osudném valčíku opět pro ni přišel, ani slovem se nezeptala, proč jsem se jí tak dlouho vyhýbal. V jejím chování bylo něco, co mi mělo dát najevo, že ji nudím. Můj osud v jejím srdci byl zpečetěn. Promluvil jsem též pár slov s Leošem, který přišel za mnou v přestávce mezi dvěma tanci, ale byl stejně rozrušen jako já, ovšem docela jinak. Náš rozhovor se úmyslně točil kolem nejvšednějších věcí a za chvíli jsme neměli o čem mluvit. Naše oči ze samých rozpaků tékaly sálem a oba jsme byli vděční, když hudebníci znovu začali hrát a když nás tanečníci od sebe oddělili.

Od plesu jsem s Vojtěškou nepromluvil než pár slov. Mohl jsem o ni zápasit, ale věděl jsem, že by to byl zápas předem ztracený. S Leošem jsme se stýkali dál a ačkoliv jsem poznal, že nejednou by byl rád se mnou o Vojtěšce hovořil, nikdy se k tomu nemohl odhodlat. Bylo tak lépe, pro mne i pro něho. Pomalu jsme se začali sobě vyhýbat, jako se sobě vyhýbají přátelé, jejichž vztah se zakalil něčím, co bylo mimo jejich vinu a moc.

Vysvobodila nás maturita a prázdniny. Nastoupil jsem hned službu v bance ve vzdálenějším morávském městě, Leoš zůstal nějaký čas doma a vyjednával o nájem většího statku poblíž Ostravy, při němž si chtěl zřídit zahradnictví. Už na začátku posledního roku našich studií se netajil, že na něco takového pomýšlí. A mnil se vážně ženit. S pomocí nastávajícího tchána statek snadno najal. Byl podnikavý a měl pro obchod čich. Věděl, že zelinářství blízko velkoměsta je něco podobného, jako malý důl. Několik dní před převzetím statku měli s Vojtěškou svatbu, na které jsem ovšem nebyl. Užíral jsem se v ten den nad dopisem, v němž mi o tom psal jeden z našich spolužáků.

Půda mne pálila pod nohama a tak jsem se chopil první příležitosti, která se mi naskytla, abych mohl odjet do ciziny. Ani domů jsem nejel, nemohl bych se dívat na místa, kde jsem se setkával s Vojtěškou, kde jsem na ni čekal nebo kam jsem si umiňoval, že ji jednou zavedu. Jen psaní jsem napsal domů, v němž jsem oznamoval, že mi bylo nabídnuto místo v cizině a že je ihned nastupuji.

Za několik dní mne rychlík unášel k jihu . . .

III.

Uplynulo několik let a přijel jsem domů na dovolenou.

Vrátil jsem se na známá místa v zemi pod horami, když jsem opět uviděl ten důvěrný obraz hor, zpěněnou řeku a rodnou ves, bylo mi, jako by se opět vrátilo mé dětství, které ve mně zářilo jako dýmánek za vrstvami času a let strávených v dalekém kraji. V letech dospívání země dětských her a nezapadajícího slunce se pomalu měnila v kraj tvrdé a drsné práce. Takovou jsem ji našel při svém návratu. Ale přes to všude ležely zlaté úlomky dětské nevinnosti a bezstarostnosti a jejich třeptání dával věčně mladou tvář starým a známým věcem. Hory byly stejně mohutné, lesy, stejně

modré, obloha stejně vysoká. Na stráních Lysé hory šlehalo sivě zelené plameny jalovců a veliké, temněmodré oči hořců hleděly neméně udiveně na svět.

Ale do všeho se mísila melancholie něčeho ztraceného, co se nikdy nevrátí, něčeho, co bylo spojené s ní, s Vojtěškou, která dosud žila v mé mysli, a co horšího, i v mém srdci. Ani léta prožitá v prudkém tepu jižního slunce nedovedla vyhlodat v mém srdci vzpomínky na lásku mladých let.

Jel jsem domů s myšlenkami na Vojtěšku. Leč i kdyby se bylo neví, co dělo, i kdyby má touha ji vidět byla sebevětší, neodvážil bych se zeptat, jak se jí daří v manželství s Leošem. Bátl jsem se vyslovit její jméno, jako by šlo o posvátné zaklínadlo. To způsobilo, že mé myšlenky tím více kroužily kolem její bytosti. Snažil jsem se zaplašit její podobu, ale rodný kraj mi ji připomínal živěji, než jsem se mohl domnívat. Vypadalo to jako by mne všude provázela. Šumění lesů mi připomínalo její hlas a spěch čisté křišťálové vody přes balvany Ostravice se perilil jako její smích. Její tvář vyustával přede mnou na osamělých pochůzkách po známých místech a dějištích mých příhod i příběhů mého šťastnějšího druhá. Hledal jsem ztracenou dívku, netoužil jsem ji však spatřit jako Leošovu ženu. Přál jsem ji Leošovi, a přesto jsem se nemohl zbavit lítosti nad její ztrátou.

Byl jsem již druhou neděli doma, když v našem okresním městě byla otevřena krajská výstava, jejíž zahájení bylo spojeno s velkou slavností. Celý kraj žil touto událostí a půl naší vesnice se jí zúčastnilo. Ani já jsem neodolal; vypravil jsem se tam s druhy z mládí, kteří se mi v sem tam proudících zástupech lidí na výstavišti brzy ztratili.

Byl jsem tomu téměř rád. Bloumal jsem mezi neznámými návštěvníky, klouzaje zraky po tvářích, které mne mířily a zase se vynořovaly. Neznámá tesknost vyvstala najednou v mém srdci, tesknost po někom, koho jsem znal, po tváři, v níž se ztělesnil obraz své marné touhy. Nadarmo jsem číhal na každou kolemjdoucí tvář, žádná z nich mi nezjevila otisk podoby, která žila v mém srdci. Občas na jedné z mimojdoucích dívčích tváří se objevily povědomé rysy, ale bytost skrytá v mém srdci se k nim nehlásila. Potkal jsem několik známých spolužáků, kousek jsem je doprovodil a smluvil s nimi schůzku na příští neděli, na konec jsem zůstal sám uprostřed hlučících, slévajících se a opět se rozptylujících lidských hloučků.

Záříjový podvečer se klenul nad řekou a popraroval zlatou mlžinou obě města, jež se rozkládala po obou jejich březích. Vpravo nahoře se zdvíhalo město se zámekem s černou věží, za níž se modře rýsovaly dvě štíhlé věže mariánského poutního chrámu. Krytiny domů, vyvýšených v sráznou stěnu nad kopcem, na němž se město rozkládalo, hrály všemi barvami, mezi nimiž se řezavě odrážela rumělková červeň dvou nebo tří plechem pobitých a novým nátěrem opatřených střech. Věž starého gotického kostela, jako na křídlech třpytícího se vzduchu, mířila lehce k nebi a kousek dál vpravo tentýž vzduch umrtvovala drsná barva chrámu, vystavěného z holých cihel.

Město na levém břehu řeky leželo v rovině. I ono se kupilo kolem několika kostelů, hledajíc pod nimi ochranu za všech dob a věků, jejichž podoby byly vepsány do tvarů kostelního zdiva. Modř a zeleň ve všech odstínech se třepotaly na střechách domů v záplavě záříjového slunce. Vzduch umdlený sladkou tíhou léta svítil zlatem a stříbrem jako by se zachvíval nesčíslnými a neviditelnými plody v dechu blížícího se podzimu. Od řeky se táhla nahořklá vůně vrby a mísila se s kouřem stoupající mod nádraží, jež se prostíralo na pravém břehu řeky mezi oběma městy. Každou chvíli vzduch nad městy rozrazilo dunění projíždějícího vlaku, jehož hvizd zanechával v duši dlouho doznívající ozvěnu. Stesk se neviditelně vkrádal do věcí, kraje, do očí lidí a do mého srdce. Zdálo se mi, že pocit, který se mne zmocnil, má jakýsi smysl, jež jsem nemohl uhádnout. A rozluštění hádanky tohoto dne nepřicházelo.

Chýlilo se k večeru. Zamířil jsem parkem k nádraží.

Najednou, bylo to na zatáčce před východem ze sadu, stanul jsem tváří tvář — Vojtěšce.

Byla neméně překvapena než já. Úžas, spojený se sotva zachytitelným hnutím ostychu, se objevil v jejích modrých očích, které v pohublé tváři se zdály ještě větší než dříve.

Bezděky jsem se zastavil. Též Vojtěška se zarazila v chůzi a s ní tři nebo čtyři lidé, které jsem teprve teď upozoroval.

"Hola, chlapíku, tebe bych měl odněkud znát," ozval se hlas po Vojtěščině boku.

Rekl to muž asi stejného věku jako já, ale již se projevíjící náchylnost k tloušce ho dělala o mnoho let starším.

Tvář měl zarudlou a klobouk furiantsky posunutý na vršek hlavy. Jeho hlas byl zvučný jako u lidí, kteří jsou zvyklí poroučet.

"Ale vždyť je to Jaroslav! Chlapče, kolik let jsme se už neviděli? Od maturity, co? Nu, mnoho ses nezměnil, ostýchavý rytíři. Ještě jsi tak stydlivý před děvčaty?" smál se hlučně, poplácáváje mi při tom na rameno. "Jen se na tebe podívám, a už vidím, že jsi ještě svobodný. Příteli, s takovou se neoženíš. Ženy mají rády odvážné muže, vid', Vojtěško," obrátil se k ní s hlučným smíchem.

Ano, byl to Leoš. Jeho řeč, ač si zachovala stejný přízvuk, byla hrubší a sousedštější. Užival těchže výroků, na které jsem se tak dobře pamatoval z našich studií. Po tom sebevědomém "ženy mají rády odvážné muže" bych ho byl poznal i potmě. To, co mému spolužáku dávalo rysy kypícího zdraví a odolnosti, vystoupilo teď v plné síle a projevilo se ve hřmotném a v hlučném vystoupení. Zřejmě dnes trochu víc pil.

Zato Vojtěška, jak se mi zdálo, byla drobnější a hubenější. Ani pod tmavým kloboukem se širokou střechem, který jí zastíňoval tvář, mi nešlo, že se za Leošovy řeči začervenala. Zřejmě ji mužovo chování za těchto okolností nebylo příjemné.

"A jak ses měl na jihu? Ani vědět o sobě nedals celý ten čas. Zato se musíš podívat k nám. Však Vojtěška na tebe nejednou vzpomínala. Nemám pravdu?" řekl, doprovázejce svá záměrně bezohledná slova smíchem, prozrazujícím jisté uspokojení nad vykonanou pomstou. Byl v tom skryt ozvuk jakési nedořešené manželské hádky, o níž věděli jen oni dva.

Vojtěška zrudla ještě víc. Měl jsem trapný pocit. Leošovo chování, jeho podnapilost a Vojtěščina pohublost s rysy marně skrývané trpkosti v její tváři mi prozradily všechno.

"Máme nejvyšší čas k vlaku," řekla, aby zakryla rozpaky. Byla by ráda co nejdříve skončila tento projev.

Trochu se mne dotklo, že neopakovala Leošovo pozvání k návštěvě, ale chápal jsem, jak pro ni bylo nesnesitelné už jen pomyslení, že bych mohl hlouběji nahlédnout do jejich manželského života. "Štěstí je to, co si na životě vybojujeme," zazněl mi v uších jeden z dávných Leošových výroků, ale jak falešně zněl teď, když jsem se octl tváří v tvář těm, kteří o štěstí zápasili a kteří se snad domnívali, že je mají navždy.

Vojtěška mohla být bez obav. To, čeho jsem byl svědkem, stačilo, abych se k té návštěvě neodvážil.

"Nazdar, Jaroslave! A určitě přijď! Ať oslavíme studentská léta."

Ted' už v Leošově hlase nebylo výsměchu. Zval mne opravdu srdečně. Když nadzdvihl klobouk, všiml jsem si, že lysina nad čelem se mu rozšířila téměř do půli cesty k temeni hlavy. Zakulatilo to ještě více jeho obličej.

Ani neví, jak jsem se s Vojtěškou rozloučil. Třeba jsem byl na cestě k nádraží, obrátil jsem se a zamířil docela opačným směrem, jen abych nemusel s nimi.

Můj klid byl ten tam. Ještě před skončením dovolené jsem odjel z domova.

IV.

Od té doby uplynulo celých deset let a já se znovu vracel domů. Nebyl jsem sám. Jela se mnou má žena a tři naše děti. Poznali jsme se na jihu druhý rok po mém návratu z dovolené, kterou jsem tak předčasně ukončil.

Z počátku to byla jen náklonnost krajanu ke krajanu, ale čím déle jsem Olgu poznával, tím více jsem byl k ní připoutáván. Byla korespondentkou ve filiálce jedné české firmy v Záhřebu a scházeli jsme se denně u oběda v malé lidové restauraci v blízkosti jejího působiště. Měla daleko k tomu, čemu se v povrchní řeči říká hezká žena. Její podlouhlý obličej, vroubený tmavě kaštanovým vlasem, oživovaly temné, živé oči, jediné, které k sobě obracely pozornost. Bez té jejich živosti by rysy její tváře ztratily všechny svůj půvab. Byla vyšší postavy, pravidelně rostlá, a ve srovnání s Vojtěškou mnohem útlejší.

Do tří měsíců od našeho seznámení jsem se do Olgy zamiloval a do půl roku jsme měli svatbu. Snad tento den uspišilo i mé úsilí zapomenout na Vojtěšku; půl roku v Olžině blízkosti stačilo, aby Vojtěška pro mne byla mrtvá. Byl jsem šťasten a myslím, že Olga cítila totéž, co já. Do roka přišlo dítě, potom druhé a třetí, ale mezitím už na obzoru vyvstávala mračna rychle se blížící katastrofy. Všichni jsme zakusili dost trampoty a bídy, zvláště Olga s dětmi. Až jsem se podívoval, kolik statečnosti a odolnosti se soustředilo v jejím křehkém těle.

EXTREMISMUS FANATISMUS A ODDANOST

Carl Hodek - prezident IMFC

Můžeme říci, že máme mnoho druhů extremismu, fanatismu a oddanosti: fanatickou oddanost matky, nebo i otce k dětem či obou k celé rodině, k své rodné vlasti, k pánu Bohu a k jistě víře, k pravdě, k spravedlnosti, k svobodě tisku a řeči, k věrnosti, k mravnosti, někdy i k nějaké té politické straně našeho svobodného vyvolení, a hlavně v obraně vzácných ideálů západní společnosti.

Jak jistě všichni lidé s normální inteligencí ví, extrémní fanatismus kádrových komunistů byl v první řadě k jejich straně, k Moskvě, a jako poslední byly jejich rodiny, které vlastně patřily komunistickému státu, který je formoval do extrémních fanatiků poslušnosti.

Na jedné straně máme tedy extrémní fanatismus či oddanost v obraně svobody proti otrocké a vražedné bolševické ideologii, a na druhé straně máme extrémní fanatismus či oddanost komunistů k jejich zločinné ideologii. Volba v civilizované západní světě je jednoduchá, ale ne tak ve světě komunistických ideologických barbarů, kteří se normálními pravidly civilizované společnosti neřídí.

Akce přináší reakci, obzvláště, když se jedná o smrtelný zápas lidských hodnot, kterých si západní civilizace váží, proti barbarickému, bezbožnému systému - socialistickému komunismu.

"Extremismus v obraně svobody, není hříchem," prohlásil jeden z velkých Američanů konzervativního hnutí, republikán Barry Goldwater, který byl ovšem komunisty a levičáky světa volán fašistou. Můžeme k tomu také dodat staré české přísloví "Na hrubý pytel, (patří) hrubá záplata!" a opět, jak všichni rozumní lidé vědí, fanatičtí komunisté nerozumí ničemu jinému než hrubé, mocné síle (záplatě), která se skládá z oddaných, můžeme klidně říci, z fanatických obránců svobody, kteří jsou připraveni v tomto boji položit své životy. Ne však lidé druhu Václava Havla!

Nemůžeme mít nic na půl! Půl oddanosti, půl pravdy, půl vítězství, nebo půl svobody! Položit v boji naše životy za tyto ideály, a nebo celý život věnovat pozornost k splnění těchto vzácností, může být u někoho extrémním fanatismem, zvláště když se jedná o boj proti bolševické ideologii. Řekl bych, že je to naše pevná víra neustoupit či neustupovat v tomto boji proti té světové, rudé rakovině!

Jestliže jsme na opačné straně, tak nejsme ničím jiným, než zbabělci a slabochy, kteří si svobodu nezaslouží a tato cesta nevede nikam jinam, než k ochotné kolaboraci a k podřízení k poslušnému otroctví. Cesta a povaha Václava Havla!

Dnešní lustrace tyto kolaboranty a poslušné otroky "umývá" s omluvou, že ke kolaboraci a poslušnému otroctví byli "donuceni." Zločinec tedy omlouvá zločince!

Jestliže požadujeme plnou svobodu, pravdu a spravedlnost, znamená to, že jsme fanatickými extremisty? Fašisty? Ultra-pravičáky?

V očích komunistů a jejich poslušných kolaborantů - ano!

Ztráta života v boji za svobodu není nic jiným, než extrémním darem, řekl bych v mnoha případech fanatickým a konečným požadavkem na těch, kteří mají tu fanatickou lásku v obraně této svobody za svoji vlast, svoji rodinu, nebo za někoho, koho ani neznají, nebo i snad pro ten lepší zítřek.

Co můžeme být volán boj proti bezcitému nacismu a ještě krutějšímu barbarskému komunismu? Fanatismus? Extremismus? Oddanost?

Jestliže ano, velice rád, a věřím s naprostou většinou, přijmu toto nařčení bez jakýchkoliv námitek.

Winston Churchill byl též zřejmě extrémním fanatikem, když zachránil svým osobním a pevným postojem Velkou Británii v boji proti německému nacismu.

My musíme děkovat všem těm prvním statečným bojovníkům v minulosti, kteří zachránili své země od bolševických barbarů, ať to byl španělský gen. Francisco Franco, nebo chilský gen. Augusto Pinochet. Tito dva antikomunisté byli, a jsou, komunisty a levičáky označováni za fašisty, ultra-pravičáky, extremisty, a to zcela přesně podle komunistického slovníku. Leví mudrcové historie to poslušně jako papouškové opakují.

To, že jeden zachránil Španělsko, a druhý zachránil celou Jižní Ameriku od komunismu, vám ovšem neřeknou! To v jejich komunistickém slovníku není a ani nesmí být.

Jen se nyní podívejme, co se děje v tom v komunistickém světě, který je naživu a prosperující s americkými dolary!

V pondělí 30. května t.r. gen. Augusto Pinochet byl na návštěvě v ČR, kde celý svět mohl vidět barvy těch, kteří tam nyní vládnou, t.j. barvu rudou! Václav Havel se od návštěvy distancoval, jelikož Pinochet není zřejmě to, co byl pro Havla "vulgární" americký zpěvák rocku, Frank Zappa! Chilská delegace, podle Havla, by měla být zastoupena někým, který by byl přijatelný demokratickému (kde jsem tohle jen slyšel?) světu! Ovšem, on tím myslí světu levicovému či komunistickému - jejich tzv. bolševické demokracii.

Ministr vnitra, věrný ochránce a strážce komunistických a estébáckých archivů, Jan Ruml, se vyjádřil, že Pinochet neměl dostat vízum k návštěvě ČR! Tento pán zřejmě trpí, čemu se říká

nevykřičitelný "marxistický syndrom srpu a kladivka."

A pak se můžeme divit, kdo tam v té republice pořád vládne a jak jim to tam myslí a nemyslí! Mozky stále zapnuté na tu samou levicovou frekvenci.

Mimo všeho, dostal se mi do rukou výstřižek z deníku Špigl, který se vlastně stal příčinou, proč toto píší. Pan Jakub Jaklovský z Příbrami, který napsal a poslal do Špiglu článek pod názvem "Zločinecká organizace - bez jediného zločince?! Skutečným nebezpečím je jen a jen fanatismus."

Jak se zdá, tento pan Jaklovský neví, kdo tam nad ním vlastně vládne. Stěžuje si, že dodnes ani ten nejradikálnější antikomunista není schopen za těch posledních pět let najít jednoho zločineckého komunistu, přivést ho před soud a potrestat ho!

Pan Jaklovský zřejmě asi spí, řekl bych chrápe, nebo si z nás dělá legraci, a nebo, jak se říká, pro samé stromy, nevidí les!

Neví pan Jaklovský, který též byl, jak uvádí, za komunistů muklem, že komunističtí zločinci a kolaboranti sami sebe netrestají a trestat nebudou, ale ochotně jeden druhého očišťují (tzv. lustrace), nebo budou očisťovat (lustrvat), t.j. prohlašovat za "svaté?"

Neví pan Jaklovský, že vše, jako dříve, je pevně v rukou komunistů, a v mnohých případech jejich poslušných kolaborantů, které vede Havel s Klausem?

Neví pan Jaklovský, že ta nenávist, která v komunistech byla přirozeností proti Americe, se nyní obrátila plnou parou proti antikomunistickému exilu? S pomocí koho?

Neví pan Jaklovský, proč se tam ti komunisté tohoto antikomunistického exilu tak bojí, i když někteří "naoko" hlasují pro nějaký ten zákon, o kterém oni vědí, že parlamentem neprojde?

Neví pan Jaklovský, z jakých důvodů si Havel vybral Tigrida za ministra umění? Jako zástupce exilu?

Neví pan Jaklovský, že Tigrid byl rudým brigádníkem ve Španělské revoluční válce a že bojoval vlastně za komunistické ideály?

Neuvědomuje si pan Jaklovský, že svým jmenováním Pinocheta fašistou v jeho článku opakuje jako papoušek slova bolševiků?

Zdá se mi, že pan Jaklovský neví ve svém článku, kde je, kam jde a pro koho to píše!

Jaká blbost z jedné strany říci, že nebyl nalezen ani jediný skutečný zločinec z minulého období a potom hloupě prohlásit, že tam jsou, že jsou naživu a že působí někde jinde! A prý srovnávat komunisty s fašisty je pro pana Jaklovského silným kafem!

Samozřejmě, že komunistická banda se nemůže srovnávat s fašisty! Komunisté a jejich ideologie je třída sama pro sebe - ZLOČINECKÁ, plná zlodějských podvodníků, nyní usměvavých a pobírajících americké dolary!

Pan Jaklovský by měl porozumět, že je mnoho druhů fanatismu v tomto světě, ať je to v obraně různých těch ideálů, i když je ten ideál barbarský, jako byl komunismus, nebo ať je to boj o lásku někoho, koho fanaticky milujeme. Mínění, pane Jaklovský! Mínění!

Neví pan Jaklovský, když mluví o slušnosti, že komunisté nevědí, a stále nevědí, co slušnost je a že přirovnávat slušné lidi k nim je absolutním nesmyslem?

Neví pan Jaklovský, čím více on mluví o demokracii, tím více zní jako nynější slušný komunist a že při tom úplně zapomíná na republikanismus?

Neví pan Jaklovský, kdyby nebylo oddaného fanatismu Simona Wiesenthala od roku 1947 (stáří 87 let!), kolik Nacistů by uniklo spravedlnosti?

Pokračování na str. 9

ZLEVNĚNÉ CENY DO EVROPY:

- PRAHA - BRATISLAVA do konce května 1994 \$629.00
od 1. června 1994 \$729.00
- VÍDEŇ do konce května 1994 \$659.00
od 1. června 1994 \$749.00
- FRANKFURT do konce května 1994 \$519.00
od 1. června 1994 \$648.00
- MNICHOV do konce května 1994 \$599.00
od 1. června 1994 \$699.00
- Pro návštěvníky z České a Slovenské republiky
do 3 měsíců pobytu jen \$729.00

Mimořádně levné zájezdy na Floridu, Havajské ostrovy, Jamajku a do Mexika.

Zveme Vás k zájezdu na XII. Všesokolský slet do Prahy ve dnech od 1. až 8. července 1994. Speciální ceny letenek na přímém letu Chicago-Praha s Čs. aeroliniemi. Vstupenky na sletové podniky, po sletu autobusový zájezd po Čechách a Moravě a rovněž do Vídně, Salzburgu, Budapešti, Bratislavy.

ZAVOLEJTE NEBO NAPIŠTE O PODROBNÉ INFORMACE

WEBER TRAVEL AGENCY, Inc.

6805 WEST CERMAK ROAD, BERWYN, ILLINOIS 60402

Telefon: 708-749-1333 — 1-800-886-7012

FAX 708-749-1350

Právní rámec a zahraniční investoři

Denní Hlasatel 9
13. července 1994

Jan Čulík - RFE

Jedním z důvodů, proč plyne západní investiční kapitál do postkomunistických zemí relativně jen velmi pomalu, je skutečnost, že tam většinou neexistuje spolehlivý právní rámec, který by investorům zaručil, že v případě hospodářských potíží získají kontrolu nad podnikem, do něhož investovali. Evropská banka pro obnovu a rozvoj se nyní pokusila o řešení tohoto problému.

Uspokojivý právní rámec, který by umožnil uzavírání finančních transakcí se zárukou, že investor získá v případě problémů kontrolu nad majetkem, do něhož investoval, je životně důležitou podmínkou, mají-li zahraniční investoři začít projevovat větší zájem o postkomunistické ekonomiky střední a východní Evropy. Těm zemím, kde tyto právní záruky neexistují, se většina významnějších investorů vyhýbá. Je v nich proto nedostatek kapitálu. Západní finanční instituce poskytují často půjčky majitelům jen pod podmínkou, že splátky půjček budou garantovány majetkem osoby či podniku, jimž byla půjčka poskytnuta. Většina postkomunistických zemí však nemá zákonodárství, které by se dokázalo s touto praxí fádne vyrovnat, a musejí se často vracet v této oblasti podnikání k právnímu zvyklostem a pravidlům ze třicátých let.

Evropská banka pro obnovu a rozvoj se nyní pokusila připravit návrh nového zákona, který by problém vyřešil, zákona, který by byl slučitelný s nynějšími právními systémy postkomunistických zemí. Projekt vypracovali bývalý pracovník britské konzultantské firmy Linklaters and Paines John Simpson a německý právník Jan-Hendrik Röver.

Hlavní potíž byla, že právní systémy většiny postkomunistických zemí jsou založeny na občanském právu, na kodexu přesně formulovaných zákonů. V anglosaských zemích, odkud pochází většina dnes užívaného zákonodárství týkajícího se záruk pro investory, se používá jiného zákonného systému: takzvaného precedenčního, zvykového práva. Soudce rozhoduje nikoliv na základě litery zákona, ale na základě toho, jak v obdobných případech v minulosti rozhodli jeho předchůdci. Odborníci zdůrazňují, že pro poskytování záruk pro investory se hodí daleko lépe anglosaské precedenční právo než středo a východoevropské statutární občanské právo.

John Simpson a Jan-Hendrik Röver spolupracovali v úsilí vytvořit zákon poskytující finanční záruky pro západní investory do středo a východoevropských zemí s dvaceti právními odborníky působícími v

oblastech s patnácti různými právními systémy. Pět odborníků se práce zúčastnilo zbývalých komunistických zemí. Návrh zákona byl dokončen a veřejnosti byl předložen na třetím výročním zasedání Evropské banky pro obnovu a rozvoj, které se konalo letos v dubnu v Petrohradě.

Nový návrh zákona vychází ze zásady, že investor má základní právo na získání jistiny pro svou investici. Jako jistina mohou podle nového zákona fungovat všechny druhy majetku a práv. Investor získává zplnomocnění, pokud by se podnik, do něhož investor vložil peníze, dostal do potíží a nebyl schopen plnit podmínky investiční smlouvy, majetek a práva, která představují záruční jistinu, podle vlastního uvážení prodat. Přitom má investor vlastní jistinu mít v úpadkovém řízení přednost před věřiteli, jejichž finanční vklady do podniku nejsou garantovány jistinou. Nový návrh zákona se týká výlučně podnikatelských úvěrů. Návrh zákona usiluje o rovnováhu mezi věřitelem a dlužníkem, a tak dává dlužníkovi právo hájit se proti věřiteli soudním řízením, pokud dlužník dospěje k závěru, že věřitel převzal majetková práva nad záruční jistinou neoprávněně.

Na výročním zasedání Evropské banky pro obnovu a rozvoj v Petrohradě byl nový návrh zákona o zárukách pro investory přijat velmi kladně. Otázka je, zda se Evropské bance pro obnovu a rozvoj podaří přesvědčit východoevropské země, aby tento model učinily součástí svého zákonodárství. Polsko a Maďarsko už vypracovaly návrh zákonů poskytující záruky pro investory, které jsou silně inspirovány novým zákonným návrhem Evropské banky pro obnovu a rozvoj. Někteří odborníci však poukazují na to, že středo a východoevropské země s velmi silnou tradicí psaného, občanského práva, budou zřejmě namítat, že nový zákon Evropské banky pro obnovu a rozvoj je příliš ovlivněn anglosaským zvykovým právem a model nepřijmou. Jak uvedl Philip Wood, pracovník londýnské právní firmy Allen and Overly, který se podílel na vypracování nového zákonného návrhu jako jeden z dvaceti poradců: "Některé středo a východoevropské země se asi nebudou k novému návrhu zákona poskytující záruky pro investory stavět příliš nadšeně, protože není sporu o tom, že se model vypracovaný Evropskou bankou pro obnovu a rozvoj staví velice silně na stranu západního investora.

Hlavním zdrojem odporu středo a východoevropských zemí proti novému návrhu zákona o zárukách pro investory budou zřejmě také otázky týkající se registrace smluv o jistinách a o vymáhání plnění těchto smluv. Na Západě jsou obě tyto procedury jednoduchým a levným administrativním aktem. Ve východoevropských zemích však jsou registrační procedury složité a nákladné a často je musí vykonávat soud. Evropská banka pro obnovu a rozvoj proto připravuje pro východní Evropu model jednoduchého, počítačového registračního systému investičních dohod. Jednoduchý by měl být i systém vymáhání jejich plnění. V první instanci by neměl být závislý na soudech, protože vzhledem k situaci v soudnictví v postkomunistických zemích by to vyřešení případného sporu mezi zahraničním investorem a domácím podnikem zdrželo na celá léta.

EXTREMISMUS ...

FANATISMUS A ODDANOST

Neví pan Jaklovský, že tento muž, v pravém slova smyslu extremist, a fanatický honec Nacistů, si vzal za jeho životní úkol vyhledat a přivést k spravedlnosti nejméně 1000 nacistických barbarů od roku 1947 až dodnes? Chce pan Jaklovský, bývalý mukl, odsuzovat tento fanatismus jednoho člověka za extrémní, nebo snad i za fašistický? Za neslušný?

Já bych si jen osobně přál mít na mé straně takového honce komunistů! Bez milosti a bez jakýchkoliv lustračních cavyků je potrestat!

Zde je to ale ponejvíce na bývalých věznicích vybrat si soudce, ovšem ne někoho jako Havla, který by nebyl postižen rudou rakovinou. Kdo by mu ale dal zase plnou moc? Havel? Klaus? Ruml? Jistě ne komunisty prolezlý parlament!

Já osobně věřím, že fanatická, extrémní oddanost jít za pravdou a spravedlností není, a nikdy nebude, žádným hříchem, obzvláště ne, když se jedná o nacistické a bolševické barbary! A rozhodně bych to nevolal fašismem!

Muklové v Československu (bez rozdělovací pomlčky) si musí uvědomit, a to zahrnuje pana Jaklovského, že antikomunistický boj není u konce, nemůže být skončen, díky kolaborantům druhu Havla a stálá ochota k spolupráci některého exilu, obzvláště ČSNRA, která finálně podporuje ty, které by neměla, ale nepodporuje antikomunistický exil a jeho tisk.

Tento můj článek je věnován panu Jaklovskému a všem těm, kteří nechápou tu těžkost zápasu proti bolševické rakovině, která je rozšířena po celém světě.

Pan Jaklovský by si rozhodně měl uvědomit, že oběti komunismu, ti kteří zahynuli, křičet po spravedlnosti nemůžou, jelikož nikdo je neslyší, a tam v té republice Havla a Klause snad ani slyšet nechce, ale oni nám zanechali odkaz, který my zradit nesmíme a nemůžeme. My věrní obětem komunismu zůstaneme!

Pan Jaklovský nás může označovat za neslušné křikouny. Nám to nevadí! Byli, a stále jsme, a vím že i budeme, volání horšími jmény. Je lépe být kolaborantem svobody, i když někdy fanatickým, než být slabochem a kolaborantem otrockého komunismu.

"Muži nejsou ovládáni spravedlností, ale zákonem a přesvědčením. Jestliže odmítnou zákon a přesvědčení, musí být ovládáni násilím nebo podvodem, nebo oběma." George Bernard Shaw

*Kdo doma štěstí nemá,
marně ho v cizině hledá.*

G. ROBERT VLACH

Attorney at Law

POVOLENÍ V ILLINOIS, MICHIGAN, NEBRASKA

6904 WEST CERMAK ROAD, BERWYN, ILLINOIS 60402
Telefon (708) 795-4400

VEŠKERÉ PŘÁVNICKÉ SLUŽBY — VČETNĚ:

- Real Estate — nemovitosti — zastupování při prodeji a nákupu
- poslední vůle • pozůstalost • svěření
- osobní zranění • automobilové nehody
- zranění v práci a obchodních prostorech • workers compensation
- rozvody • vymáhání nároku na podporu a vymáhání výživného na děti
- dopravní přešlapky včetně — drunk driving — suspended license
- kriminální obhajoba • misdemeanors and felonies
- přistěhovalectví • immigration • bankrot
- diskriminace v práci • daňové záležitosti — IRS a stát Illinois
- zastupování při vyřizování záležitostí v ČR a SR

NEMOVITOSTI

MIKI SPIGL

Cermak Road Realty

6226 W. Cermak Rd.
Berwyn, IL
Tel.: 708-484-4800

■ LYONS —

čistý domek s velkým pozemkem
75x113, jenom za \$79,000.

■ CONDOMINIUM - BERWYN
2 ložnice, 2 koupelny, čisté, nové
koberece za \$89,900

Procenta z půjček jdou nahoru -
kupte co nejdříve!!!

VOLEJTE (708) 484-4800
domů (708) 562-7605

HELP WANTED

Hledáme bartender od 5 do 10
hod. v týdnu, od pátku do
neděle od 12 do 8 hod a číšníci
(číšníka) na part time.

Golden Duck Restaurant, tel.
968-8887. Dostavte se osobně.

Ondruš & Syn

Zhotovujeme přikrývky (deky) i polštá-
ře z přineseného peří, hotové povlaky
na deky ve všech velikostech. Máme
největší výběr záclon (draperií) do
kuchyně, pokojů a ložnic, soubory do
kuchyně, pokojů, ložnic a koupelen,
sklad hotových prošívaných dek a
polštářů z husího prachového peří z
dakronu. Velký výběr bed-spreads a
draperií téže barvy.

Rádi poradíme a odborně obslužíme
česky i anglicky. Máme 56-letou zkuše-
nost a stejně dlouhou dobu sloužíme
svým krajanům jen kvalitním zbožím.

Navštivte nás!

Ondruš & Syn

6533 WEST CERMAK ROAD
BERWYN, ILLINOIS
484-1700

Kde možno koupit
HLASATEL:

- **Minařik Bakery**
5832 W. Čermák Rd., Cicero
Pouze nedělní
- **Brookfield (Minařik II.) Bakery**
9213 Broadway, Brookfield
Pouze nedělní
- **Austin a Čermák Rd.**
Cicero - stánek
- **Prague Sausage &
Delicatessen**
6312 W. Čermák Rd., Berwyn
Pouze nedělní
- **Redakce Hlasatele**
6426 W. Čermák Rd., Berwyn
- **The European Village, Ltd.**
6531 W. Čermák Rd., Berwyn
- **Roh Oak Park & Čermák Rd.**
Berwyn — stánek
- **Čermák Rd & East Ave.**
Berwyn — stánek

BERWYN Super First Offer

De luxe, 5-room, 2-bedroom, 2-
baths first floor modern condo.
Spacious rooms, fully applaned,
modern cabinet kitchen, ceramic-
tiled bath, balcony, and complete
security system. Superior location,
impeccable design. Asking just
\$109,000. Call Nancy, Century 21
SGR, Inc. (312) 472-4388, Ext.
302.

HELP WANTED

**ZEPTER INTERNATIONAL
USA, INC.** a well known Euro-
pean company now entering
American market, a direct
client service company with
over one billion dollars in sales
in 1993, seeks Direct Client
Sales Representatives for its
exclusive and superior quality
line of Cookware, Health and
Ecology oriented products.

Excellent opportunity for per-
sons wishing to earn extra
money. Three days free train-
ing, no investment needed,
high commission paid, with
major incentive program in pla-
ce. Classes begin July 5, 1994.

Please call:
(312) 629-8686
or
(312) 629-8691

Furniture

MAKE SURE OUR
QUALITY SHOWS.
FURNITURE
REFINISHERS

At Wickes Furniture, we take pride in
our products and we want to make
sure they always look their best.
Today, as a result of continued growth,
we seek skilled professionals to repair
wood and upholstered pieces in our
customers' homes. In return, we can
offer:

- ✓ excellent starting pay
- ✓ 401(k) plan
- ✓ medical/dental life insurance

Get the facts right away. Apply in
person at:

WICKES FURNITURE
DISTRIBUTION CENTER
1100 Lombard Rd.
Lombard, IL 60148
(708) 268-1555

WICKES FURNITURE

The Largest Furniture Retailer in Chicago
Equal Opportunity Employer

PRÁCI HLEDÁ

Slušný, diplomovaný ošetřova-
tel hledá jakoukoliv práci: úklid,
nákup, zahrada, ošetřovat star-
ší lidi. Dopravu mám: telefon
485-1320 nebo 484-1070.

1450 AM
WCEV
WE'RE CHICAGO'S
ETERNAL VOICE

Naše písničky nezahynou

Půlhodinku
hudby z naší vlasti
vysílá Jerry Jiráček
na stanici
WCEV 1450 AM
každou středu a pátek
v 8.05 večer.

MATENÍ POJMŮ

Katuše Ubrínská

Boj proti komunismu! Toto heslo, ostatně vyhovující vládnoucí koalici
neokomunistů, protože plamenní bojovníci nikdy nevybízejí k frontální-
mu boji proti neokomunismu, může mít několikerý význam.

Pokud jde o praktický způsob moci, pod pojmem komunismus
můžeme vidět nejen stranickou příslušnost k vládnoucí primitivně
brutální struktuře, která zlikvidovala včas jakoukoliv případnou opozici.
Je to také deformované učení jako židovský styl materialistického
chápání světa, které v kapitalismu vyústilo v bezduchý konzum
zaštit'ovaný demokracií, která už dávno demokracií není. A ve východní
zóně byl týmiž materialisty vypěstován bezduchý konzum zaštit'ovaný
vládnoucí povinnou ideologií, již většina plným právem nevěřila, leč
udávala každého, kdo tuto nevěru dával viditelně najevo, šlo tedy o
proces masového pokrytectví. Navíc, jak známo, komunistická strana
byla hned od samých začátků v Rusku dvojitá. U nás začal být tento rozdíl
zřejmý teprve za normalizace. Strana byla pro mocné, kteří věděli a měli
mimořádné výhody. A potom to byla strana pro ovládaný plebs, který
obvykle nevěděl, jenom přejímal, a kde výhody byly daleko menší. V
obou vládnoucích systémech - komunismu i kapitalismu - se neustále
rozvíjel mocenský systém elit odtržených od davu, kde měli velmi početné
zastoupení zástupci vyvolené rasy. Na elity se potom nevztahovaly žádné
zákony.

Komunistická strana pro elitu se dále dělila na kremelské křídlo a na
křídlo reformní, které bylo použito k uchopení moci v roce 1968 a bylo
řízeno Západem.

Dnešní neokomunismus přímo vášnivě odsuzuje komunismus plebsu,
který je nebezpečný, protože odsud hrozí útok proti současné elitě. Proto
vidíme ty snahy všechno zamlžovat, snahy drobit plebs do dalších a
dalších nesmyslných stran a tím znemožnit vytvoření třídy, která by
smetla dobrodruhy do kanálu. Naše dnešní viditelná vláda, to jsou
komunisté stažení po roce 1968, kdy se jim podařilo umístit vojska
bývalého SSSR na našem území, a po roce 1989 po dohodě velmocí opět
použití k uchopení moci. V komunistické straně se nyní soustřeďuje
většina příslušníků oné druhé, ovládané strany. Kdežto většina kariéristů
a vyvolených (všimněte si, kolik příslušníků buržoazie bylo mezi nimi?)
neodolala pokušení moci, neuposlechla strategického příkazu mít více
želízek v ohni pro případ změny mocenské struktury, a přelila se z
chamtivosti do momentálně prosperujících stran.

Vícestranickost u nás byla programově zavedena za TGM jako záruka
demokracie. Ve skutečnosti však právě jako dnes měla zabránit vytvoření
třídy vykořisťovaných, kteří by se postavili proti kvůli TGM zaštit'ova-
ných ekonomicky mocných sionistických kruhů.

Velká část chudých v této zemi nyní ve volbách bude volit komunisty,
za nichž se jim živořilo líp. Odsud se vládnoucí neokomunisté obávají
největších postihů, proto se nyní tolik snaží tuto stranu potopit. Tato
strana však již několik let dávno není nebezpečím pro národ.
Nebezpeční jsou příslušníci vládnoucí koalice, bývalí členové KSČ.
Boj proti komunismu již není aktuální, zato je aktuální boj proti
bývalým příslušníkům této strany, kteří jsou nyní ve vedení mnoha
jiných politických stran a patří k mocenským zdrojům.

Až budete na mistrovství světa v kopané, doporučujeme
Vám navštívit jednu českou restauraci ve středu něsta
Chicaga, kde Vás přivítá milé české prostředí, česká
jídla a česká obsluha.

LITTLE GOLDEN PRAGUE

3200 N. Lake Shore Drive
Chicago, IL 60657
tel. (312) 883-1234

MAJITEL: ZDENĚK KRESL

The Morton High School, Cicero, Classes of
January and June 1949 will celebrate their 45th
Reunion on Saturday, October 15th at the Elmhurst
American Legion Hall, 310 West Butterfield Road,
Elmhurst, Illinois.

Members of these classes who have not been
contacted should call: Morton 49 Reunion
708-865-0114.

GENERÁL RUSKÝCH LEGIÍ R. GAJDA

ROZLOŽENÍ ČESKOSLOVENSKÝCH EŠELONŮ NA MAGISTRÁLE OD PENZY DO OMSKA
KOLEM 25. KVĚTNA 1918.

M O J E P A M Ě T I

ČESKOSLOVENSKÁ ANABASE
ZPĚT NA URÁL PROTI BOLŠEVIKŮM
ADMIRÁL KOIČAK

SIBIŘ.

KOMUNISTICKÁ STRANA NA ZTRATILA JEJÍ OFICIÁLNÍ STATUS, ŽÁDÁ O NOVOU REGISTRACI

Winnipeg Free Press

OTAWA, Kanada - 28/6 t.r. Kanadská komunistická strana byla vyškrtána z oficiálního seznamu národních politických stran, ale okamžitě zažádala o novou registraci.

Strana ztratila její oficiální status, protože nebyla schopná nominovat 50 kandidátů ve federálních volbách minulého roku.

Miguel Figueroa, hlava strany, řekl, že komunisté byli donuceni k uzavření, k likvidaci jejich majetku, k zaplacení jejich dluhů a potom předat zbytek financí federální vládě.

SEVERNÍ KOREA SE NEVZDÁ: CARTER

WASHINGTON - Severní Korea půjde raději do války proti Spojeným státům a Jižní Koreji, než se podřídí tlaku ekonomických sankcí, večera prohlásil bývalý prezident Jimmy Carter.

"Oni nepřijmou to, co pokládají za konečnou urážku jejich země a jejich vůdce," varoval Carter, který navštívil nedávno Severní Koreu a byl přítom u jistých hlavních zástupců, že "jsou připraveni bojovat."

Sankce, které by byly uloženy Spojenými národy, by formálně označily Severní Koreu za vyvrženou stát a jejího stárnoucího prezidenta Kim Il Sunga za světového kriminálního.

Do značné míry je to díky osobní diplomacii Cartera, že tyto dvě strany budou mít hlavní mítink počínaje 8. července v Ženevě.

Jako podmínkou pro tyto rozhovory, Spojené státy souhlasily odvolat snahy uhořit Severní Koreu s ekonomickými sankcemi, za její neochotu povolit mezinárodním inspektorům přístup k podezřelým místům výroby nukleárních zbraní.

Přeložil Carl Hodek s poznámkou k horním článkům:

Kanada ani komunistickou stranu nepotřebuje, jelikož je sama na skvělé cestě socialismu a světové vlády, aniž by si to občané uvědomovali. Neznalost komunistické ideologie je úplná, když čtete v novinách výsledky veřejného mínění, totiž, že Kanada je nejlepší zemí na světě, ovšem nikdo se Kanadánů neptá, co je to stojí. Politické boje mezi kanadskými provinciemi jsou na den-

Pokračování na str. 12

Místa, ve kterých byly
československé oddíly.

Pokračování z min. čísla

Důležitější bolševické posádky.

Na druhý den obě strany si slavnostně slíbily přátelství a sověť slíbil vypraviti oba vlaky nejdéle do 10 hodin ráno 29. května. A na důkaz pravdivosti slibu byl dne 27. května ráno ešelon záložního praporu vypraven spěšně do Nižně-Udinsk. V noci na 29. května okolo půlnoci odevzdána byla telegrafistkou z nádraží podplukovníku Ušakovovi telegrafní лента s těmito slovy: »Odzbrojiti, zavřítí do zajateckého tábora a důstojníky pokládati za lidi mimo zákon.« Po tomto rozkaze dal sověť nařízení, aby ešelon nazítří nebyl vypraven. Podplukovník Ušakov se po poradě s důstojnickým sborem rozhodl ve 2 hodiny v noci vystoupiti. Rychle vydány příslušné dispoice a za půl hodiny byl celý prapor připraven.

Se 120 ručnicemi zahájil úderný batalion útok tak neočekávaný a prudký, že během 40 minut bylo město naše. Ukořistěno 10.000 ručnic, 4 bombomety, mnoho granátů a 38.000 patron. Naše ztráty 2 mrtví a 2 ranění. Bolševici měli 20 mrtvých. Ve městě zvolena nová městská дума a začato s formováním bělogvardějců. Podplukovník Ušakov jeví se nejen talentovaným vojevůdcem, nýbrž i výtečným organisátorem a bystrým politikem. Sovětští komisaři propuštění na svobodu a dovolen jim i odchod z Kanska na čestné slovo, že nebudou pracovati proti nám. Slovu ovšem nedostáli.

Den před tím, 28. června, byl obsazen i Nižně-Udinsk, 313 verst na východ vzdálený, neboť místní sověť žádal odzbrojení; částečně tomu poručík Růžička vyhověl již dne 24. května, ale to sověť neuspokojilo, takže si chtěl vymoci nyní úplné odzbrojení násilím. Právě když tam naši jednali mezi sebou o plánu na vystoupení, přijel můj kurýr s rozkazem vystoupiti.

Ve tři hodiny ráno obsazeno oddílem poručíka Kapsy nádraží s přilehlými budovami. Druhý oddíl (jedna setnina 8. pluku a část komandy vozatajstva) vnikl do města a obsadil budovu sovětu. Bělogvardějci zatím obklopili dům předsedy sovětu, kde byli i druzí komisaři a stráž. Tam došlo k boji, který rozhodl podporučík Megiska. Tak bylo města dobyto beze ztrát s naší strany. Bělogvardějci měli 1 mrtvého a jednoho raněného. Menší stanice, dělicí podplukovníka Ušakova od poručíka Růžičky, samy svrhly sověty a tak dosaženo úplného spojení obou oddílů.

Nyní se začaly horečné pokusy bolševiků o mír s Čechoslováky, o něž usilovali také nedostatečně informovaní členové odbočky ČSNR ve Vladivostoku. Rovněž vladivostocký a irkutský sověť se staral o mír. Centrem vyjednávání stalo se město Čita, kde se sešli zástupci odbočky se zástupci »Centrosibiře« za účasti francouzského majora Vergé. Když se do vyjednávání vmísil americký generální konsul Harris, dojednáno příměří, o kterém jsem se zmínil při Mariinsku. Na východě byla neutrální stanice Zima. Pro skupinu Ušakovu bylo příměří nejvíc nutné, neboť by sotva byla vydržela v tak slabém počtu boje s irkutskými bolševiky do příjezdu mé pomoci.

Jako boj u Mariinska rozhodl o osudu Krasnojarska, této silné bolševické bašty na západě, tak na východě rozhodl o jeho osudě boj u Kljukvené.

V době příměří ovšem ani jedna ani druhá strana nelenila a připravovala se na nové boje. Krasnojarská bolševici mobilisovali, co se dalo, aby zesílili svoji armádu. Dne 7. června přijela do Kanska z Nižně-Udinsk 4. setnina 8. pluku, aby na se vzala ochranu města a zajateckého tábora. Podplukovník Ušakov dal udělati broněvik, vypracoval plán na dobytí posic u Kljukvené, které byly výhodně rozloženy na návrší za řekou na 130 verst západně od Kanska. Dne 13. června byl vypraven praporčík Švec s »obchvatným oddílem«, čítajícím 36 bratří se 6 kulomety, v nepřátelský tyl. Dne 15. června jezdil již náš obrněnec na výzvědy. Dne 15. června večer vyjel vlak našeho úderného praporu vesele z kanského nádraží. Obsazení všech dalších stanic provedeno za noci velice hravě a vlak zastaven byl teprve v Gromažské, nejbližší zastávce před Kljukvenou. Současně oznámil praporčík Švec z vesnice Tasejeva, že posice u Kljukvené je obsazena 700 bolševiky s 10 kulomety a dvěma děly. Ve skutečnosti čítaly jejich oddíly, jak se potom ukázalo, 1800 lidí proti 260 úderníkům.

Úderníci narazili na nepřítele asi dvě versty před stanicí Kljukvenou u mostu. Na rozkaz Ušakovův přepravili se rychle na druhý břeh na loďkách, jež přivezli s sebou, a brzo bylo obkličeno pravé křídlo nepřítelovo slabým řetězem půl druhé setniny úderníků, mezitím

Pokračování na str. 12

1. KRÁTKÝ PŘEHLED VZNIKU ČESKOSLOVENSKÉHO VOJSKA V RUSKU.

co zároveň druhá jejich polovina s podplukovníkem Ušakovem v čele za silné palby nepřítelovy přešla most. Rozpoutal se boj, který trval dvě hodiny. Prudkým útokem úderníků nepřítel vybit ze zákopů a zanechal dvě děla, kulometry a mnoho kořisti, dal se na útěk ke kljukvenskému nádraží. Další pronásledování řídil poručík Hásek. Nádraží, odkudž bolševické vlaky ujely, obsazeno za chvíli naším levým křídlem, načež všichni spěchali na pomoc praporčíku Švecovi, který s hrstkou svých vojáků musil zdržovati nápor massy odstupujících bolševiků. Poslední ešelon rudých, který jsme dohnali na prvé zastávce za Kljukvenou, se vzdal. Asi 2 versty za zastávkou praporčík Švec podminoval trať. Když bolševické vlaky ustupovaly z Kljukvené, narazil první vlak na osudné místo. Nastal katastrofální výbuch, jímž 16 vozů prvního vlaku bylo úplně rozbito, ostatní silně porouchány. Druhý vlak narazil na první a svalil se na bok. Posádka z části zahynula pod troskami, z části utíkala po lesnaté stepi, po níž střílely Švecovy kulometry. Jak radostné bylo setkání této obchvatné skupiny s frontovým oddílem, možno si představit. Bolševici měli asi 200 mrtvých. My jsme ztratili 14 mrtvých, mezi nimi dva důstojníky, a 16 raněných.

Utíkajícím bolševikům podařilo se u stanice Kamarčagy zničit most a tak nás zadržeti. Vypravena tedy jedna setnina se štábem pěšky do Krasnojarska, kam Ušakov poslal ze stanice Kamarčagy zatím ultimatum. K boji už nedošlo, neboť naše setnina potkala se na stanici Sorokino s deputací železničních zřízenců a důstojníků, kteří přinášeli zprávu o tom, že Krasnojarsk je osvobozen od sovětské vlády.

V Krasnojarsku sověť se vyklízel hned po kljukvenské bitvě. Toho ihned využili bělogvardějci a vzali vládu do svých rukou. Při útoku na vězení jim pomohli i uvěznění Češi, kteří vedeni jsouce poručíkem Preislerem společně odzbrojili stráž a vyběhli do města. Těchto několik Čechů vzbudilo domněnku, že je to předvoj hlavních sil. Ve zmatku odhazovali rudí zbraně; obsazeno nádraží, ukořistěn nový důkladný broněvik a zahájen útok na přístav na řece Jeniseji, odkud právě odjížděl sověť. Avšak odjezdu jeho po Jeniseji zabráněno již býti nemohlo. Sověť odvezl 32 pudů zlata v ceně 4 milionů rublů a kromě toho mnoho stříbra a za mnoho milionů papírových peněz a cenných papírů ze státní banky. Velikým štěstím bylo, že byl zachráněn oddílem poručíka Preislera obrovský most přes řeku Jenisej, připravený k vyhození, u něhož se poručíku Preislerovi vzdalo 120 rudých. Dne 20. června ráno dorazila do Krasnojarska rota úderníků se štábem a odpoledne přijel broněvik mé skupiny. Dne 21. června přijel jsem sám s hudbou 7. pluku a dostalo se nám vřelého uvítání. Kapitán Kadlec, zastávající úřad náčelníka mého štábu, odejel se zvláštním posláním k OČSR do Čeljabinska. Náčelnictví štábu převzal podplukovník Ušakov.

TAŽENÍ OD NIŽNĚ-UDINSKA K ŘECE BĚLÉ.

Irkutští komisaři se rozhodli, že se s námi utkají v hlavní bitvě u Nižně-Udinska. Závčas soustředili u tohoto města, vzdáleného od Irkutska asi 500 verst, pravidelná vojska z Irkutska, část vojsk ze semenovské fronty a kromě toho oddíly rudogvardějců ze Zimy, Čeremchova, Verchně-Udinska, Čity a jiných měst. Komisaři, jak nasvědčovaly okolnosti, byli si tenkrát jisti vítězstvím. V těchto nadějích je utvrzovaly příznivé šarvátky s mým slabým předvojem. Prvé dny irkutské noviny přinášely takové vítězné zprávy komisařů, jako kdyby byly dny československé armády sečteny. Avšak když se rudým nástup na Nižně-Udinsk nezdařil a komisaři byli nuceni omlouvat vykřičenou akci a slibované vítězství, úřední orgán sovětu »Centrosibiř« napsal: »Štáb československé divise přijel již do Nižně-Udinska, kam přijel i kapitán Gajda, hlava celého československého dobrodružství... Hrdinné chování našich vojsk, která přeběhlíci přirovnávají k pravým bitevním vojákům (frontovikům), pevná politika »Centrosibiře«, která nedopouští projíždění ozbrojených československých vlaků do Vladivostoku, a konečně úspěchy sovětských vojsk v západní Sibiři způsobily u československého vojska poklesnutí ducha a jistý rozkol.«

Plán boje u Nižně-Udinska byl sovětským velením opravdu dobře propracován. Nepřítel útočil velikými silami na vlak divisijsního vozatajstva, který se odvážil daleko dopředu, a donutil jej po citelných ztrátách k ústupu k Nižně-Udinsku, kam jsem tehdy právě přijel se svým štábem. Nařídil jsem ihned vytvořit obrannou posici, která měla hlavní opevněné body u železničního mostu přes Udu a pak hlavně u traktu v lese za »vojenským městečkem«. U mostu byl podplukovník Ušakov s obrněnci a setninou 8. pluku, chráněný v pravo mezi bažinami úderníckými patrolami. Linie u »Gorodku« byla obsazena 120 lidmi ruskými a 2 setninami našeho 7. pluku. Niže na silnici u Gorodku stály čtyři úderní strážé. V záloze na stanici byla jedna úderní rota a divisijsní vozatajstvo. Ostatní mé části byly ještě daleko k západu od Nižně-Udinska.

Bolševici, rozradostněni laciným úspěchem boje s divisijsním vozatajstvem, doufali, že rychle dobudou města a soustředivše proti mé posici u vojenského městečka nejlepší své síly, asi 2000 Maďarů, posílali řetěz za řetězem proti našim slabým posicím. Jejich obrněný automobil několikrát prorazil moji frontu a donutil konečně naše setniny k ústupu. Situace byla velice těžká. Vojáci, promoklí celodenním lijákem a unavení vysilujícím bojem, pozbývali víry v úspěch. Kromě toho bolševici v posledním boji používali hojně provokace, pomocí českých komunistů u svých oddílů, jež málem by se nám byla stala osudnou. Právě v rozhodující chvíli největšího napětí, kdy začal útočit obrněný bolševický automobil, v našich řetězech počal se rozšiřovati můj ústní rozkaz »rychle ustupovati«, jehož jsem vůbec nedal. Proto nastal zmatek na celé frontě a některé části počaly opravdu utíkat. Nebo jiný případ: Poručík Rybníček, jenž se svou baterií ochraňoval náš týl na stanici Uk 9 km západně od Nižně-Udinska, obdržel telegram, aby se ihned se všemi důstojníky baterie dostavil ke mně na poradu. Na malé stanici před Ukem v 9 hodin večer za prudké bouře, když se očekávalo, že budeme nuceni ustupovati, byl puštěn celý vlak se dvěma lokomotivami na zpuchřelé koleje a způsobeno vyšinutí, jímž zatarasen úplně vjezd do nádraží. Pokračování ve středu

ním pořádku, finance nejsou žádné, zanedbávání infrastruktur se zvyšuje, zdravotnické ošetřování, mimo snad velkých měst, je za facku, ale nestojí za nic, a kdo má peníze, jede do Rochestru (Mayo Clinic) a tak to jde dál.

Je to dvoujazyčná země, kde francouzská provincie Quebec má horní ruku a je de facto diktátorem nad většinou anglicky mluvících Kanaďanů.

Debata by mohla být nekonečná. Proto jsem více méně zaujat kanadskou přírodou, než kanadskou politikou, která je bezesporu levicová a je rájem pro komunistické agenty z celého světa, obzvláště z Východoevropských zemí.

Pokud se týče Severní Koreje a "buráčka" Cartera, je to smutná záležitost politiky Clintona, který neví co má dělat. Bývalý, jak jsem tomu jen rád, prezident Carter by prodal celou Ameriku, kdyby jen mohl. Nestačilo mu, když dal pryč Panamský kanál, zvrzal to na Středním východě, a teď jako naivní politik věří v to, co mu Severní Korea "nakuká."

Pánové hrají na čas, jako skvělí komunističtí taktikové a Spojené státy to spolknou, jelikož u kormidla je Clinton, kterého ovládají socialistické buňky a jeho žena - Hillary.

Clinton si nemůže dovolit nějakou válku, i když omezenou, jelikož jeho akcemi systematicky odzbrojil prvotřídní vojenskou mašinu - Spojené státy americké. Kdo na to bude doplácet? Jistě ne komunisté!

VŮDCE ČESKÉ REVOLUCE JE POSLEDNÍ SILNIČNÍ OBĚTÍ

Chicago Sun-Times

PRAHA - Zdá se, že silnice jsou větším nebezpečím než ideologie, pokud se to týče zdraví českých politiků.

Oldřich Černík, kterému se nic nestalo, když navrhnul jako ministerský předseda antikomunistické změny během "Pražského jara" v 1967, a které byly rozdrčené Sovětským svazem, byl vážně zraněn v automobilové nehodě, hlásila ČTK.

Černík, 72, byl po nehodě odvezen do nemocnice v Ostravě-Záhřebu, na severní Moravě v pondělí 20. června.

Automobilová nehoda se přihodila rok po Dubčkové, který byl pro-reformačním vůdcem Komunistické strany Československa v 1967, a který po jeho nehodě zemřel.

Nový maďarský ministerský předseda, Gyula Horn, socialista, který byl ministrem zahraničí při otevření hranic k Západu v 1989, byl taktéž vážně zraněn v silniční nehodě 5. května t.r., když jeho auto narazilo po zatáčce do neosvětleného nákladáku.